

Veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 17
maandag 22 januari

jaargang 22 - 1995-1996

afgite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Vegetarisch in Alma: opnieuw vleesloze dag

Student is geen konijn

Alma besteedt steeds meer aandacht aan de vegetarische maaltijden. Dit gebeurt enerzijds onder druk van de studenten in de Raad van Beheer van Alma en anderzijds door de initiatieven van directeur Toon Martens. Zowel studenten als directie zijn er van overtuigd dat de toekomst bij de 'veggies' ligt.

Vorig jaar eiste Sociale Raad dat er dagelijks twee vegetarische maaltijden aangeboden werden in Alma. Toon Martens willigde die eis gedeeltelijk in en verkreeg in ruil daarvoor dat de prijzen van de vegetarische maaltijden stegen. Die prijsstijging moest de kwalitatieve verbetering van de vegetarische maaltijden bekostigen. Ook in 1996 wordt volgens Toon Martens "de vernieuwing en verbetering van de vegetarische schotels onverminderd doorgezet".

Tot de lovenswaardige initiatieven die Alma opgestart heeft eind 1995 behoren de sneakschotels. Dit zijn nieuwe en onuitgegeven vegetarische schotels die ter evaluatie voorgelegd worden aan het studentenpubliek. Op die manier wil Alma het menu-aanbod uitbreiden. Als resultaat van de evaluatie zijn trouwens al een aantal sneakschotels die een goede score kregen verwerkt in het menu-aanbod. Een voorbeeld hiervan is de 'groentewaaier met notenrijst en spiegelstijf' (bruine rijst, groenten, noten, mosterdsaus, erwtes en worteltjes, bladerdeegbakje met prei en ei). Nieuwe vegetarische maaltijden uitwerken is nochtans geen sinecure. De reden hiervoor is

volgens Toon Martens dat het ontwikkelen van nieuwe vegetarische menu's nu eenmaal een moeilijke en tijdrovende zaak is. Daarom zijn suggesties voor nieuwe recepten en een grondige evaluatie van het bestaande aanbod door de studenten zelf dan ook heel welkom, zo besluit Martens.

Plant

Toch kregen de sneakschotels over het algemeen een zeer positieve beoordeling van de studenten. Een eerste bewijs dat Alma de goede weg is ingeslagen. Vooral de groenten vielen in de smaak, de granen waren daarentegen minder gegeerd. Het besef dat groenten belangrijk zijn voor de gezondheid leeft waarschijnlijk het sterkst bij vegetariërs, maar Alma wil ook andere klanten sensibiliseren om meer groenten en fruit te eten. Daarom plant Alma in februari een groente- en fruitactie. Konkreet betekent dit dat tijdens de groenten-graag-actie gratis een tweede portie van een andere groente kan bijgevraagd worden en dat het fruit aan tien frank wordt verkocht. Als de actie een succes is wil men bij Alma het experiment zelfs verlengen. Met de groentemaand in februari wil Alma tegemoetkomen aan de niet aflatende stroom van opmerkingen van studenten die via internet, de suggestiebussen en enquêtes laten weten dat ze meer groenten willen. Nu Alma meer en meer aan deze vraag voldoet, heeft ze een wapen in handen om de grote concurrentie in de Leuvense horeka (onder meer van fastfoodketens) het hoofd te bieden.

Toevallig of niet valt de eerste verjaardag van de moord op vee-arts Karel Van Noppen midden in de 'groenten?-graag!-maand'. Op 20 februari zal dan ook net als vorig jaar een vleesloze dag plaatsvinden in Alma. Oorspronkelijk was een vleesarme dag gepland omdat Van Noppen enkel streed voor hormonen- en antibioticavrij vlees. De weduwe van Van Noppen, die een vzw heeft opgericht om de nagedachtenis en projecten van haar man hoog te houden, stuurde Alma echter een fax waarin gevraagd werd om geen vlees te bereiden. En zo zal geschieden...

Licht

Dat Sociale Raad als 'representatieve' studentenorganisatie de laatste drie, vier jaar zo'n aandacht besteedt aan de vegetarische maaltijden mag dan al niet in verhouding staan tot het huidige aantal vegetariërs, op lange termijn moet dit ten goede komen aan Alma en de volksgezondheid. Opmerkelijker dan de rol die Sociale Raad speelt, is de meegaande houding van de Almadirecteur. Die is zijn licht gaan opsteken in Duitsland en heeft daar vastgesteld dat dertig procent van de studenten vegetarisch eet. In de Alma bedraagt het aantal niet-karnivoren nauwelijks tien procent. Toch gelooft Martens dat het marktaandeel van de vegetariërs ook in Leuven zal stijgen. Om dat te bewerkstelligen moet Alma de vegetariërs dan wel au sérieux nemen. Dat dit nu niet altijd gebeurt was vorige

volg op p. 3

(foto Kristof Braekeleire)

Brand op studentenkot

Vorige week donderdagochtend om 5.30 u is er een student omgekomen in een brand die ontstaan was op zijn kot in de Parijsstraat. De zolderverdieping van het huis is volledig uitgebrand. Op het moment van de brand waren alle bewoners uithuis, alleen het slachtoffer, Peter Vandeborne, en zijn vriendin waren aanwezig.

Toen één van de medebewoners donderdagochtend in de vroege uurtjes naar zijn kot in de Parijsstraat terugkeerde, stond de zolderkamer van het pand in brand en was de brandweer reeds in het getouw om de brand te blussen. Peter Vandeborne, een eenentwintigjarige student TEW, en zijn vriendin waren rond drie uur naar hun kot teruggekeerd na een avondje uit met vrienden. Toen de brand ontstond kon de student ontsnappen via de brandladder. Zij werd in shocktoestand opgenomen in het ziekenhuis. Peter Vandeborne kwam om.

Wat er precies gebeurd is, is nog niet zeker. Volgens sommigen is de brand veroorzaakt door een brandende sigaret. Volgens anderen is de brand ontstaan in de hoek waar de keukenapparatuur stond. In de loop van de volgende weken komt er in elk geval een expertise.

Net vorige week nog verscheen er in dit blad een artikel over de brandveiligheid in Leuvense koten. Het was reeds vier jaar geleden dat er hier nog slachtoffers vielen ten gevolge van brand. Dit is te danken aan de goede samenwerking tussen brandweer en huisvestingsdienst en het bijzonder strenge reglement dat hier in Leuven geldt.

zie ook kader p. 4

(ad)

binnenin

XXI

3

De rensen begonnen wild te krijsen en vierden het feest van de hand. Helga, de onfortuinlijke meid met de overveldigende boezem, keek verschrikt om zich heen. Er leek geen ontkomen meer aan, de vlokken dwarrelden reeds als sneeuw om haar heen...

Media

5

Doe-het-zelvers doen het met Gamma. Wij deden het met Frans Aerts en het was witter dan wit. Veto, waarschijnlijk het bekwaamst. Proef het verschil. Mijn thuis is waar mijn Veto ligt.

Dehaene

9

De ervaren gids over de hervorming van de sociale zekerheid: "Een kleien is geen mes. Zo d'ouden zongen, zo piepen de jongen. Schaadt het niet, dan baat het niet. Als het regent in meert, wordt geen enkele uitkering geïndexeerd. Warempe! met viag en wempel." Drol, drol, drol wat hadden wij een lol.

ZOEK DE 30 VERSCHILLEN EN MAAK KANS OP
250 x 20 STELLA'S
ZIE PAGINA 4

advertentie

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinië) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Tobback

In een reactie op het boek van Chris De Stoop over het vluchtelingenbeleid, geeft de heer Louis Tobback toe dat er één keer vluchtelingen met een C-130-goederenvliegtuig terug naar 'het land van herkomst' zijn gestuurd. Dat was in de periode dat hij minister van Binnenlandse Zaken was.

Het Vlaams Blok heeft lang met haar 'C-130-club' een campagne gevoerd om migranten en vluchtelingen per vrachtvliegtuig de grens over te vliegen. Vooral Philip De Winter had bijzonder veel sympathie voor dat idee. Tobback wou ooit het Blok bestrijden 'met alle mogelijke middelen'. Hij begon hun programma uit te voeren. Het vrachtvliegtuig C-130 dat vol met vluchtelingen naar Somalië vloog is hier een triest symbol van.

In plaats van mensen genadeloos terug te sturen, is het noodzakelijk dat er een breed debat komt over asielbeleid, open grenzen en de fundamentele waarden die op het spel staan als we mensen als Tobback en Vande Lanotte hun gang laten gaan.

E. Dewilde

Zaventem

Graag wilde ik reageren op de lezersbrief van Tom Van De Sande, die namens de MLB in Veto 15 van leer trekt tegen de rijks-wacht naar aanleiding van het 'brutale optreden' tegen de betogers die in Zaventem protesteerden tegen het plan-Godfried. Met alle respect voor de vrije meningsuiting en het recht op betogen, had ik Tom toch willen wijzen op de gewelddadigheid van de betogers die zich, zoals iedereen op het laatavondsjournaal kon zien, met behulp van een betonblok toegang wilden verschaffen tot het luchthavengebouw. Zulke vormen van ongecontroleerde agressie en vandalisme werden gelukkig door de rijks-wacht beantwoord met een kordaat gebruik van de wapenstok. Wanneer betogers dan achteraf gaan spreken van brutaal ingrijpen van de rijks-wacht, slaan ze de bal volledig mis en draaien ze de zaken om. Wanneer de betogers het tarmac betreden, terwijl ze zeer goed weten dat dat verboden terrein is, lijkt het mij logisch dat bij zo een overtreding hard moet worden opgetreden.

Blijkbaar verbaast het Tom, dat wanneer men in strijd is met de wet en men blijk geeft van aggressief gedrag, de rijks-wacht overgaat tot fouilleren, boeien en registreren van de betrokkenen. Tom spreekt in dat geval van 'een nieuwe stap in de stelselmatische toename van de repressie en van de afbraak van de meest elementaire democratische rechten'. Wanneer burgers in een democratie het recht op betogen gaan misbruiken en niet rijp zijn om volwassen met dat recht om te springen, moet er inderdaad repressief optreden worden door de ordehandhavers. Het strategisch plaatsen van videokamera's zou dienaangaande een doeltreffende oplossing bieden.

Voorts verbaast het Tom dat na de spontane bezetting van de E40 tijdens het recente studentenprotest er zes studenten vervolgd werden. Tom gaat blijkbaar van het principe uit dat in het kader van een betoging strafbare feiten gepleegd mogen worden ten nadele van zowel particulieren als de gemeenschap. De eis dat 'de rijks-wacht onthouden moet worden' en dat 'de vervolgingen van studenten en werknemers die opkomen voor hun rechten moeten worden stopgezet' is ronduit naïef. Als betogingen steeds moeten ontaren in het vernielen van prive-eigendom, konfronta-

tie met ordehandhavers en het plegen van andere strafbare feiten, dan vindt Tom het bestraffen van deze inbreuken op de wet 'een afbraak van de meest elementaire democratische rechten'. Als Tom, namens de MLB, vindt dat bovenstaande strafbare feiten behoren tot zijn 'meest elementaire democratische rechten', dan vrees ik dat Tom een verkeerde opvatting heeft over het zo vaak misbruikte woord 'demokratie'.

Michiel De Koster,
tweede Ir Bio-ir

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Spottend glimlachen 2 Meisjesnaam — Griekse letter 3 Boom — Zoogdier — Groente 4 Overgeven — Voorzetsel 5 Amerikaanse hoofdstad — Jong dier 6 Grote bijl — Overeengekomen teken 7 Vertrek — Europees land 8 Voormalig Nederlands eiland — Oppervlaktemaat — Familielid 9 Voedingsmiddel — Lichaamsdeel 10 Bisdom.

Vertikaal — 1 Afgemat — Klein strandmeer 2 Houten lat — Slede 3 Bijwoord — Familielid — Bolleboos 4 Griekse dans — Bestaat 5 Belgische rivier — Bevel 6 Moment — Europese rivier 7 Voorzetsel — Gevolg 8 Oog in een touw — Periode van het jaar — Havenonderdeel 9 Vlaams plaatsje — Loofboom 10 Zoon van Benjamin — Geestelijke.

Door Filip De Keukeleere

Ik wil...

- op een foto van de rektor een sikje tekenen!
- ne grote met mayonaise pakken. En 1 Cola, nu.
- Dilleman met Dillen verwarren?
- Internet lam leggen met veel en grote Veto's.
- de mannen op Veto het bloed onder de nagels vandaan halen.
- met de kamionet en bakken Veto's Leuven onveilig maken.
- ongestraft proffen roosteren (voor zij het met mij doen)?
- nu al de progressieve met de Geertspelling verbeteren...
- een spotprent van Leenders aan Leenders afgeven.

Dan arresteren we deze cartoonisten, fotografen, schrijvers, DTP'ers, surfers, reporters, neringdoeners en redakteurs onmiddellijk!

Wij hebben u nodig op 's Meiersstraat 5.

Proces verbaal ter inzage elke namiddag ten kantore. Verdikt ten laatste op vrijdagnamiddag om 19.00 u.

vrije tribune

Verkeersplan Leuven

Toen Genoeg zo'n twee maanden geleden buiten de eigen organisatie even ging polsen of er in Leuven voldoende bereidheid was om de fiets-akties, die nu reeds zo'n twee jaar geleden gestaakt werden, te hervatten, was er een algemeen terughoudendheid. Burgemeester Tobback zou immers met een mobiliteitsplan op de proppen komen. Onze burgervader zou naar goede gewoonte weer eens de les spellen.

Op wat moesten we dan zo nodig wachten? De Groep Planning kreeg de opdracht om een studie uit te voeren om het lussenplan te verbeteren. Het is duidelijk niet de bedoeling het autogebruik te verminderen, tenzij dan in de buurt van het stadhuis natuurlijk. De studie zal ongeveer twaalf maanden in beslag nemen. Maar geen getreut, men boert verder. Aan het Martelarenplein komt er een tunnel die tienmaal zoveel zal kosten als er jaarlijks wordt uitgegeven aan het fiets(non)beleid. Deze tunnel zal de verkeers-drukke op de ring en de vesten vergroten en het autoverkeer naar Leuven zuigen. Daarenboven zal men in de buurt van het station een groot aantal nieuwe parkeerplaatsen bouwen, terwijl men de duizenden fietsers (zie het ontbreken van degelijke en bewaakte fietsstallingen) die wekelijks de trein gebruiken en de vele busgebruikers (zie de bouwvallige luifel) in de kou laat. En dit alles terwijl er een consensus groeit rond het feit dat trein, tram,

bus en fiets best zo goed mogelijk op elkaar aansluiten.

Als of dat nog niet genoeg is, blijft men zwaaien met plannen voor meer dan 1500 nieuwe autoparkeerplaatsen in het centrum. En de fietsers? Die krijgt een honderdtal gebrekkige fietsstallingen aan het Hooverplein. Hij zal dan wel te voet moeten van het Hooverplein tot aan het PSI "1 Is toch logisch met de fiets in de stad." Voor diegenen van slechte wil: to nader order is de fiets nog steeds een punt-tot-puntvervoersmiddel. Trouwens in tegenstelling tot wat men vaak zegt, hebben studies in het buitenland aangetoond dat een coherent beleid ten voordele van de zwakke weggebruiker niet alleen de stad leefbaarder maakt, maar ook de plaatselijke handelaar ten goede komt.

Om zijn plannen door te drukken doet onze burgervader weer eens beroep op zijn plat populisme. Met zinnen zoals "Mensen stemmen op wielen." (lees autowielen) moet weer eens duidelijk blijken dat Tobback elk maatschappelijk debat tracht te ontwijken. Ook wij geloven niet in een referenda over het mobiliteitsprobleem. Niet zozeer omdat wij denken dat de burger niet verder ziet dan zijn neus lang is — dat soort van redeneringen laten we aan anderen over — maar wel omdat een referendum het maatschappelijk debat ten gronde vaak in de weg staat. En het is niet dat

debat dat nu gevoerd moet worden, niet met Tobback, maar met alle weggebruikers. Men kan de alarmerende berichten over de steeds hogere ozonconcentraties, het broeikas-effect, de week-enddoden toch niet blijven negeren. Bovendien zorgt de auto voor een steeds grotere immobiliteit. De slogan "De auto mijn vrijheid" is allang ekologisch, sociaal en economisch niet meer verantwoord. Ondanks het feit dat het grootste deel van de Belgische bevolking niet automobilief is (en dit omwille van praktische redenen ook nooit zal kunnen worden) blijft men steeds meer geld pompen in het 'gouden kalf', openbare ruimtes inpalmen, pleinen vermaantlandschappen... En ondertussen wordt het openbaar vervoer verder afgebouwd en de fietser van de baan gereden. Reden genoeg dus voor een sereen debat, los van al het gelobby van de auto-, beton- en petroliumindustrie. Of hoeveel jongeren moeten er nog langs het offeraltaar passeren?

Ten slotte zijn zo'n negentig procent van de Leuvense studenten niet automobilief. Wij verwachten dan ook van de Leuvense studentenverenigingen een duidelijke keuze voor een andere mobiliteit. Gebrekkige fietsstallingen? Neen, dank u!

Genoeg-Leuven.

Nieuwe onderwerpen gearriveerd

Hoewel de 'Lessen voor de 21ste eeuw' in hun tweede uitgave nog steeds een even massaal en heterogeen publiek blijken te boeien als bij de inaugurerende lezing, besloot de coördinatiecommissie van het hele project dat een tussentijdse evaluatie zeker op zijn plaats was. De geplande aanpassingen die hieruit voortvloeiden, zijn niet meteen revolutionair te noemen, maar dat lijkt ook overbodig. Immers: 'Never change a winning team'.

Wie binnen vier jaar plots tot het beseft komt dat hij niet alleen een nieuwe eeuw maar tevens het derde millennium is binnengetrepen, zal dat geweten hebben. Tenminste, dat is wat prof. Mark Eyskens beoogde, toen hij vorig jaar het initiatief nam om een lessenreeks op te zetten rond de vragen die rijzen voor wetenschap en samenleving aan het einde van deze eeuw.

Rijkdom

Tevens was het de bedoeling de studenten te laten kennismaken met een aantal wetenschapsdomeinen en hun belangrijkste ontwikkelingen en verworvenheden. Uit de overrompelende opkomst, zowel vorig als huidig academiejaar en de daaruit af te leiden interesse blijkt dat het beeld van de onkrachtige en kortzichtige student-*van-tegenwoordig* misschien toch dient genuanceerd.

Uiteraard zijn het niet alleen studenten die aan de lessen deelnemen. Ook een aanzienlijk aantal dertigplussers zien hun kans schoon om een graantje toekomst mee te pikken en hun intellectuele bagage te updaten. Het lijkt er echter op dat zij niet de gevolgtrekking maken waartoe de meeste licentiestudenten zich wel verplicht zien: van de 927 ingeschrevenen in 1994-1995 waren er slechts 584 die het examen — drie type essay-vragen uit een vooraf bezorgde lijst van zestig — aflegden. Vermoedelijk heeft dit lage cijfer ook te maken met het feit dat er ook heel wat 'vrije studenten' zijn ingeschreven.

Kerk

Vormt de rijkdom aan invalshoeken ongetwijfeld één van de grote aantrekkingspolen van het hele initiatief, ze heeft tevens ook aanleiding gegeven tot een zeer pertinente kritiek rond de inhoudelijke kant van de zaak. Na de eerste lessen bleek namelijk dat het voor de lesgever zaak was om het ideale evenwicht te vinden tussen een al te specialistische uiteenzetting en het zoeken naar de grootste gemene deler. Wanneer men de meningen van studenten uit de meest uiteenlopende vakgebieden in oogschouw neemt, zal men waarschijnlijk wel moeten konkluderen dat geen enkele prof de kunst verstaat het eigen jargon voor elke student verstaanbaar te maken. Immers, een betoog dat voor een student filosofie tot de grootste trivialiteit behoort, kan voor menig informaticus-in-spe gelijk staan met pure wartaal. En dat geldt uiteraard in zoveel richtingen als er wetenschappelijke

domeinen bestaan.

Zo was de les van prof. Janssens ('De mixing van hoog- en laagcultureel in het postmoderne cultuur, 2de jg.) niet meer dan een kleurrijke, maar vrijblijvende opeenvolging van niet geheel onverdienstelijke illustraties. Een aantal lezingen, zoals die van prof. Waelkens ('Het heeal in evolutie', 1ste jg.) en prof. Van Rompuy ('Energie in de 21ste eeuw', 1ste jg.) bleken dan weer de niet technologisch respectievelijk economische onderrichte student het petje te boven te gaan. Lessen die tot de betere behoorden, waren die van prof. De Dijn ('Het einde van de geschiedenis', 1ste jg.) en van Fauconnier en De Grooff ('Nieuw en minder nieuwe media: effecten en ontwikkelingen', 2de jg.).

Kast

Uiteraard mogen deze gebreken, inherent aan de formule van het opzet, geen ekskuus gaan vormen om gewoon slecht les te geven. Iets waar prof. Lambert zich in zijn 'Taal en fictie als waardesystemen in het mediatijsperk' (2de jg.) aan bezondigde door op geen enkel moment los te komen uit inleidingen, terloopsen, parentesen en een stapel ridikule slides. Ondanks deze kritiek was het globale examenresultaat van het eerste jaar zeer bevredigend. Zeer markant was dat zowel studenten uit humane als uit eksakte wetenschappen goed scoorden op het niet-eigen subdomein van de wetenschap. Bovendien bleek uit een enquête dat het hele opzet door de deelnemers onverdeeld gunstig werd ontvaard en dat zonder voorbehoud gepleit werd voor de voortzetting van de lessen.

De logistieke en organisatorische fouten die de eerste jaargang teisterden, vooral door de onvoorziene toeloop en de herhaalddelijke dubbelboeking van aula Pieter De Somer, lijken intussen opgelost. Bij de lessenreeks van dit jaar diende men in ieder geval niet meer uit te wijken naar de kille en weinig aangepaste kerk in het Groot Begijnhof. Ook de videoapparatuur die af en toe gebruikt werd om één les tegelijkertijd in de twee aula's van het Maria-Theresiacollege op te brengen, kon tot nog toe in de kast blijven.

Volgend academiejaar zijn de 'Lessen' dus aan hun derde editie toe. De meest ingrijpende verandering betreft de opsplitsing in temablokken. Terwijl in de eerste twee jaargangen de onderwerpen gegroepeerd werden rond de drie thema's 'structuurbreken in de geschiedenis', 'wetenschap en wereldbeeld' en 'mens en mens-zijn op de drempel van de 21ste eeuw', was het oorspronkelijk de bedoeling om vier of vijf thema's te kiezen en hier rond telkens een aantal lessen te geven.

Tema's

Spijtig genoeg dat dit uiteindelijk maar gedeeltelijk ingang heeft gevonden. Enkel het eerste onderwerp van de nieuwe editie, de toekomst van de democratie, zal belicht worden vanuit politiekologische, economische, filosofische en internationale hoek. Verder komen aan bod in van elkaar onafhankelijke lessen: religie en sekularisatie,

ma voorlopig nog het monopolie als het gaat om goedkope en gevarieerde vegetarische maaltijden. De weinige vegetarische restaurants in Leuven blijken immers veel duurder te zijn dan de (gesubsidieerde) Alma. Op kot vegetarisch koken is ook al niet evident omdat groenten schoon- en klaarmaken veel arbeidsintensiever is dan een maaltijd met vlees. Uit de nieuwe initiatieven die Alma in februari start, blijkt dat Alma haar positie op de veggie-markt wil verstevigen voor pakweg de fastfood-restaurants er zich mee gaan bemoeien.

Tijl Vanbrabant

recente evoluties op het vlak van de genetica, het milieuvraagstuk, multikulturaliteit, de Europese eenmaking, geneeskunde en spijstechnologie, eutanase en palliatieve zorgen, derde wereldproblematiek, werkgelegenheid en werkloosheid, symbolen en rituelen. Opvallend aan deze nieuwe reeks is wel dat de eksakte wetenschappen volledig afwezig blijven. Ook de materie die men kan samenvatten onder de noemer 'nieuwe media en digitale technologieën', wat ruim aan bod is gekomen in de reeks van dit jaar, is eveneens van het toneel verdwenen.

Prestigejagen

Tot slot heeft men besloten om geen lesgevers van buiten de universiteit toe te laten. Nochtans zou zoiets de lessenreeks kwalitatief zeker geen kwaad doen. Waar de werkelijke motieven voor deze maatregel liggen, is moeilijk uit te maken, maar dat het ruikt naar enig prestigejagen is niet geheel uitgesloten. In het verslag van de coördinatiecommissie wordt namelijk als enige reden aangehaald dat "dit niet wenselijk is, daar het geheel gepresenteerd wordt als een tipisch KU Leuven-project". Ook de eindkonklusie in termen van "de start van een studium generale" wekt het vermoeden dat de 'Lessen voor de 21ste eeuw' door de akademische overheid gezien worden als de uitgelezen blazoenoets.

Tom Michielsens

Karnaval of Pasen in
BARCELONA
vanaf 11.380,-
Vlucht heen en terug Brussel-Barcelona-Brussel met Iberia, 4 overnachtingen met ontbijt in een 2-sterrenhotel met privéfaciliteiten in tweepersoonskamer, de Barcelona Pass (o.a. gratis toegang tot de lift van de Sagrada Família en tal van interessante kortingen op de Goleadrius plezierboten, de zoo, aquarium, Joan Miró museum, het Tibidabo attractiepark, 50% op de Montjuïc kabelbaan...), luchthaventaxen en BTW.

Karnaval of Pasen in
MADRID
vanaf 14.490,-
Vlucht heen en terug Brussel-Madrid-Brussel met Iberia, 4 overnachtingen met ontbijt in een 4-sterrenhotel in een tweepersoonskamer, luchthaventaxen en BTW.
Data Karnaval: Heen op 17/02-Terug op 21/02/96
Data Pasen: Heen op 30/03-Terug op 03/04/96
(advertentie) Heen op 08/04-Terug op 12/04/96

CONNECTIONS.
THE TRAVELLIN' GENERATION
TeleSales: 02/511.12.12
3000 Leuven, Tensestraat 89 TEL. 016/29.01.50 FAX 016/29.06.50
3500 Hasselt, Demerstraat 74 TEL. 011/23.45.45 FAX 011/23.16.89

De juiste prijs

Alma serveert serieuze kost

(Katrin Vandenbosch)

Sociale Raad (Sora) start vanaf deze week met een informatiekampagne om studenten in Alma bewust te maken van hun (financiële) rechten. Zo weten veel studenten niet dat het Almareglement bepaalt dat indien de goedkoopste schotel van 76 frank niet meer voorradig is, de op één na goedkoopste schotel in dat geval aan 76 frank moet verkocht worden. Sora heeft deze week affiches in omloop gebracht die studenten aansporen om het personeel op deze regel attent te maken.

Een tweede affiche is bedoeld voor personeelsleden van de KU Leuven. Die eten in de week sowieso aan studentenprijs. Toch moeten zij zich aan de kassa kenbaar maken zodat Alma een vergoeding kan vragen aan het algemeen beheer van de KU Leuven. Het algemeen beheer betaalt namelijk 86 frank per maaltijd die gegeten wordt door een personeelslid. Indien personeelsleden hun ware status niet aangeven, mist Alma de toelage en gaat dit dus volgens Sociale Raad ten koste van de sociale subsidies voor studenten.

Een andere afspraak die vorig jaar werd gemaakt in het kader van de begrotingsopmaak, is dat er steeds een vegetarische schotel van minder dan honderd frank moet aangeboden worden. Deze laatste regel is door weinig studenten bekend, en ook Sociale Raad heeft blijkbaar een en ander over het hoofd gezien want van deze regel is in de affichekampagne niets terug te vinden. Nochtans komt het soms voor dat de goedkoopste vegetarische schotel uitverkocht is waardoor er enkel eenje boven de honderd frank overblijft. Die moet dan onmiddellijk in prijs verlaagd worden. Dikwijls zijn studenten hiervan niet op de hoogte of zijn ze nog niet mondig genoeg, en daar wil Sociale Raad iets aan veranderen.

(tv)

Alma

vervolg van p. 1

week te horen op de Algemene Vergadering van Sociale Raad. Volgens enkele aanwezige rabiate vegetariërs "zijn studenten geen konijnen", al ziet het daar in Alma soms naar uit. Zo luidt de kritiek dat een maaltijd die bestaat uit puree met rijst en brood, nog geen volwaardige vegetarische maaltijd is.

Kwa vegetarische maaltijden heeft Alma

Vijfhonderd appels in ruil voor sigaretten

Op 24 januari organiseren de studenten medicijnen een dag rond kankerpreventie. Het idee hiervoor ontstond bij de aanvang van dit academiejaar tijdens de Europese week tegen kanker. Alle geneeskundestudenten in het land verleenden hun steun aan dit project en namen zich voor om elk aan hun eigen fakulteit een dag rond kankerpreventie te organiseren. Op die manier willen zij naar het studentenpubliek toe het belang van preventieve geneeskunde benadrukken.

Net als in andere westerse landen is ook in België kanker verantwoordelijk voor vijftieng procent van alle sterfgevallen. Maar de huidige medische kennis stelt ons in staat om één op twee kankerpatiënten te genezen. En de kans op genezing wordt in grote mate bepaald door het soort kanker en het stadium van de ziekte. Bovendien zijn heel wat vormen van kanker vermeidbaar mits een aangepaste levensstijl en gezonde gewoonten. Het is dus duidelijk, preventie is belangrijk. "Nochthans," zo stelt professor Heyrman, directeur van het academisch centrum voor huisartsgeneeskunde en lid van het Leuvens Universitair centrum voor kankerpreventie, "blijkt de opleiding tot arts, ondanks alle evoluties in de gezond-

heidszorg het meest conservatieve bolwerk. De grootste aandacht blijft gaan naar het aanleren van ziektebeelden en curatieve technieken. De echte primaire preventie, als bevordering van gezondheid en stimuleren van levenswijzen die ziek worden voorkomen, komt tijdens de opleiding niet aan bod." Marleen Pals, student geneeskunde en organisator van de dag rond kankerpreventie, beaamt: "In onze opleiding wordt er eigenlijk nauwelijks aandacht besteed aan preventie. En ons programma is zowiezo al zwaar zodat het opnemen van nog een vak in ons curriculum uitgesloten is. Eigenlijk zouden er een aantal vakken, die voor de opleiding van basisarts niet zo belangrijk zijn, gewoon geschrapt moeten worden en vervangen door vakken rond preventieve geneeskunde. Preventie is immers geen makkelijke materie en artsen die hiervoor niet opgeleid zijn, zullen er in hun praktijk weinig aandacht aan besteden. Nochthans is de huisarts bij uitstek de geschikte persoon om patiënten te wijzen op het belang van preventie. Iedereen komt immers af en toe wel eens bij de huisarts terecht."

Beenhouwers

Om deze handicap in de opleiding enigzins op te vangen besloten alle geneeskundepresidia in België een project op te zetten rond kankerpreventie. Medica, de

geneeskundekring van Leuven, zocht een aantal mensen aan die vooral in de preventieve sector werkzaam zijn en vroeg hen om rond die problematiek een gastcollege te geven. "Wij hebben besloten om deze lessen na de partitiefs te organiseren. Zo wordt aan alle studenten de kans gegeven deze kolleges bij te wonen," zegt Marleen Pals. "Dit alles organiseren was echter niet evident. Vele profen waren immers niet bereid om hun lesuur af te staan ten voordele van een gastdocent. Erg spijtig vind ik dat."

De vijf docenten die uitgenodigd worden zullen in hun gastcollege belangrijke elementen rond kankerpreventie en de specifieke taak van de huisarts in deze problematiek aansnijden en bespreken. Michel Wouters, lid van de Vlaamse Vereniging voor respiratoire gezondheidszorg en tbc-bestrijding, zal maandag de rokersproblematiek bespreken. Wouters: "Ik vind dit project een bijzonder goed initiatief maar hopelijk blijft het niet bij dit eenmalig evenement. Het belang van preventie wordt onderschat, dat blijkt duidelijk uit de aandacht die er gedurende de opleiding aan gegeven wordt. Nochthans is dat cruciaal, zeker voor huisartsen. Zij komen immers erg veel in contact met mensen en hun problemen, zij moeten daar dan ook mee kunnen omgaan. Chirurgen, ik druk mij misschien nogal cru uit, zijn eigenlijk geso-

fstikeerde beenhouwers, maar huisartsen moeten voeling hebben met de samenleving, de mensen en hun problemen. Menselijkheid is de belangrijkste troef van de huisarts."

Automaten

Het 'kankerpreventieproject' gaat nu woensdag van start en wordt ingezet met een infobeurs waar de bezoekers brochures en gezonde hapjes worden aangeboden. Ook aan Alma werd gevraagd om z'n medewerking te verlenen. "Aanvankelijk", zo zegt Toon Martens, directeur van Alma, "planden we om een speciale schotel in ons menu op te nemen maar we zijn van idee veranderd. Nu is er de speciale groenten-aktie tijdens de maand februari: een extra portie groenten wordt de studenten gratis aangeboden. De geneeskundestudenten zullen in de Alma's ook een kleine voorlichtingscampagne op touw zetten. Via posters en brochures willen zij het belang van gezonde voeding nog eens extra benadrukken." Tevens onderzocht Alma de mogelijkheid om via de automaten in de restaurants gezondere tussendoortjes, zoals musliokken en dergelijke, aan te bieden. "Een gezonde en evenwichtige voeding is immers een belangrijk element in kankerpreventie" stelt Marleen Pals. "Daarom schreven we via ons kringblaadje enkele weken geleden ook een receptenwedstrijd uit."

Woensdag zullen de deelnemers hun zelfbereide maaltijd voorschotelen aan een driekoppige jury: een diëtist, een student en de kok van een vegetarisch restaurant. De winnende ploeg wordt een etentje voor vier aangeboden in een vegetarische restaurant.

Ook de vereniging voor Belgische tuinbouwveilingen steunt de actie van de Medica. Zij zorgen voor de levering van vijfhonderd appels. Wat er daarmee gebeurt? Rokende voorbijgangers aan gasthuisberg zullen in de loop van de week een appel aangeboden krijgen in ruil voor een sigaret.

Annemie Deckx

Aansprakelijkheid bij brand, ontploffing en waterschade

Het burgerlijk wetboek stelt dat de verantwoordelijkheid voor alle gevolgen van brand, ontploffing en waterschade volledig ten laste valt van de huurders. Tenzij de huurder het tegendeel kan bewijzen, maar dat is bijzonder moeilijk. De huurder moet dus verzekerd zijn tegen deze drie mogelijke gevallen van schade. Dit kan gebeuren op drie manieren.

De koststuderder-huurder kan zelf een brandverzekering afsluiten of de bovenstaande risico's worden in een speciale klauwule gedekt door de brandverzekering van de ouders. Een derde mogelijkheid, de meest voorkomende die bovendien gepromoot wordt door de huisvestingsdienst is deze waarbij de verhuurder/eigenaar in zijn verzekeringspolis een speciale klauwule opneemt die de huurdersaansprakelijkheid

dekt. In het huurcontract wordt dit dan meestal expliciet vermeld als de zogenaamde klauwule 'afstand van verhaal'. Dat betekent in de praktijk dat de verzekering van de eigenaar de schade waarvoor de huurder verantwoordelijk is, op zich neemt.

"De meeste contracten voorzien in deze klauwule", zegt Jos de Winter van de huisvestingsdienst. "Slechts in 25 % van de gevallen wordt er in het huurcontract niet expliciet melding van gemaakt, maar dat betekent niet noodzakelijk dat de eigenaar in z'n contract met de verzekeringsmaatschappij deze klauwule niet opgenomen heeft. De studenten dienen echter wel op te letten. De verzekering van de eigenaar zal immers niet de persoonlijke inboedel van de betreffende student dekken. Daar moet de betreffende van de ouders thuis in

voorzien. De waarde van die persoonlijke spullen op kot kan al snel oplopen als je bijvoorbeeld een computer hebt, een printer, een mikrogolf en dergelijke. Over het algemeen kan je echter stellen dat het met de brandverzekering van de Leuvense koten vrij goed gesteld is. Hoewel ik het ergste vrees voor gemeenschapshuizen. Meestal is het daar zo dat de hoofdhuurder een brandverzekering moet afsluiten die de verantwoordelijkheid van de andere huurders dekt. Ik denk dat het daar soms misloopt. Vorig jaar bijvoorbeeld is er nog een brand geweest in zo'n gemeenschaps huis waarbij de brandverzekering niet in orde was. Dat is erg voor de huurders want die moeten dan volledig opdraaien voor de kosten."

(ad)

Tikkantoor Devano

016/490.890

Tekstverwerking Laserprinting

Lay-out Tekstinbreng

Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen, ...

Gespecialiseerd in wetenschappelijke materies

Professionele aanpak

Jarenlange ervaring

T. & K. Van Nooten-Dehaes
Lodewijk van Velthemstraat 31
3020 Herent (Veltem-Beisem)

advertentie

EERSTE LEUWENSE KROEGENTOGHT

WOENSDAG
24 JANUARI '96 OM 20 UUR
OPTREDEN IN ELK CAPE VAN DE
OUDE MARKT

passé-partout

OPLOSSING:
VOOR ALLE 30
AFSPRAAK
OP
↓
24
JAN. '96
20 UUR
OUDE MARKT LEUVEN

EERSTE LEUWENSE KROEGENTOGHT

ARTMANIA: Stale Mate, Blunk • CAD1 '61: Mark Marshall Band, Heavy Blues • KWIKKE'S PLACE: Jimmy Hendrickx Covers, Covers • OASE: Ivan's Land, Unplugged Rock • RECTOR: The Hang-Overs, Rockabilly • GIRAF: Trick van Schmidt, Wereldmuziek • DE WEERELT: Boothill, Blues • BLOKHUT: Wölf, Stevige Rock • KEMEL: Pete Eylebosch, Ambiance Unplugged • COLFF: Piekie & Co, Ambiance • APERO: Blues Forge - Blues • ORIENT: The Big MMM'S (Michiels PP, Masuse Robert, Martens Hervé), Ambiance • AD FUNDUM: Chama, Salsa • GECKHO'S: Okidoki, Rockabilly • FARAO: Guts, Funk & Covers • ALLEE: Big Bill & Band, Rock • BROSSER: Groef, Blues - Rock - Pop • REVUE: The Crowd, Rock • ECLIPS: The Chicken Breast Macho Man, Covers - Ludiek • CHARLATAN: Thraval Art, Fantasie • GROOT GENOEGEN: Groovy What's, Funk - Acid Jazz • PLAZA: Lonely Stretch, Akoestische Blues • HEAVENS DOOR: Surprise Act, Rockabilly • T SPITJE: Koen-Oop, Covers • NOTA BENE: Ralph Dog (Chicago-USA), Rap + Hip-Hop • FORUM: The Same, Rock • BIERKELDER: We Two, Gitaar Rock • AMBIORIX: Surprise Act, Rockabilly.

INSCHRIJVING: Centrale Tent Oude Markt
PRIJS: 100 Bfr Inclusief
T-Shirt Kroegentocht
Verlating van 250 consumptiebonnen van 20 Pintjes te consumeren op
Woensdag
31 Januari
1996.

“Reklame die van slechte smaak getuigt, haalt ook het slechtste uit de mens naar boven.”

Frans Aerts, media-eticus en docent kunstfilosofie is maandag 22 januari te gast in Leuven voor een lezing over “Manipulatie in de media”. Vroeger durfde hij nog al eens van leer trekken tegen alles wat naar kommersialisering en mediatisering rook. Veto ging hem interviewen en trof een opvallend mild en gematigd man aan met een groot gevoel voor relativering. Al kan dat ook aan het ochtendlijk uur van de afspraak gelegen hebben.

Veto: Vroeger schreef u naar eigen zeggen vooral vanuit verontwaardiging over wat u in de media en reklame allemaal zag. Is dat inmiddels geen angst en frustratie geworden?

Frans Aerts: «Ik probeer gewoon het verschijnsel media te begrijpen, want blijkbaar kan niemand er nog aan uit. Ik stel alleen vast dat er een explosie is van allerlei mediatoestanden, en dat het mechanisme niet doorzichtig meer is, ook niet voor de mensen die het maken. Er is bij hen ook weinig verantwoordelijkheidsgevoel wat dat betreft. Men kan berichten en beelden lanseren zoveel men wil, er is eigenlijk toch niemand verantwoordelijk. Beelden spreken elkaar tegen, of de informatie spreekt elkaar tegen. Er is geen instantie die op één of andere manier controleert wat daar nu nog waar van is.»

«Aan de kant van de kijker is er ook weinig voorbereiding op de diversiteit van beelden die zich aandienen. Het onderwijs bijvoorbeeld is vooral ingesteld op het begrijpen van literaire werken, van taal. Men houdt zich veel minder bezig met het leren interpreteren van beelden.»

Veto: Uw essays getuigen vaak van een negatieve houding tegenover de beeldcultuur. Of ziet u dat zo niet?

Aerts: «Niet echt, maar het is zo dat we de beelden niet meer kunnen situëren, dat we niet meer goed weten hoe die te interpreteren. Het is duidelijk dat men ons een beeld kan geven dat niet helemaal met de werkelijkheid strookt, en dat we daar dan door kijken omdat we daar onvoldoende tegen gewapend zijn. Ik heb onlangs in de documentaire ‘Beeldstorm’ op VPRO de beelden achter de beelden van de landing in Somalië gezien. Er werd getoond hoe dat hele spektakel geïnceneerd werd, en wat bleek: het waren niet de militaire leiders die de landing leidden, maar wel de televisieregisseurs. Zij zeiden tegen de soldaten waar ze moesten gaan staan. De soldaten waren ook niet de eersten die landden in Somalië, daar stonden al een hele rij fotografen en cameramensen te wachten. Dat beeld was nogal ontluisterend. Als ik dergelijke beelden zie, dan vraag ik mij altijd af waar de werkelijkheid dan nog zit. Die beelden worden ons getoond, maar hoe verhouden die zich tot de werkelijkheid?»

Koeveuse

Veto: Dat de waarheid niet overeenstemt met de werkelijkheid zoals ze aan ons verschijnt is niet echt nieuw. Heeft u niet een beetje een idealistisch beeld van de verhouding tussen waarheid en werkelijkheid?

Aerts: «Toch niet. Waarheid is heel complex, maar het is nu zo dat wat waar is en vooral wat interessant is, wordt bepaald door de media. Als een bepaald volk eens in de kijker staat, kan het op de internationale solidariteit rekenen. Op het moment dat het niet in de kijker staat, dan valt het buiten de prijzen. Het is toch bizar dat betogers in de derde wereld allemaal rondlopen met bordjes met Engelse opschriften. Het is duidelijk dat die alleen maar defileren voor de camera's, en niet protesteren tegen de lokale autoriteiten.»

Veto: Zit daar dan misschien ook niet de kracht in van de media? Dat ze bepaalde dingen hoedank onder de aandacht brengen. Een organisatie als Amnesty International bouwt daar zijn hele werking op. Vroeger wisten we helemaal niets.

Aerts: «Natuurlijk, maar anderzijds moeten we toch proberen om een soort van kritische zin te ontwikkelen. Bij het losbarsten van de Golfoorlog was niemand in Amerika daarin geïnteresseerd. Maar bepaalde beelden hebben de publieke opinie in Amerika doen omkantelen. Ondermeer de zeer emotionele getuigenis van een verpleegster die, in tranen, voor het oog van de ganse wereld vertelde hoe Irakese militairen in de koeveuse-afdeling de baby'tjes zomaar naar buiten smeten. Achteraf — en dat was

voorgelopen. Men misbruikt daar de onmiskenbare liefdadigheid van de mensen.»

Veto: Maar is dat reden genoeg om alle dergelijke organisaties op één hoop te gooien?

Aerts: «Bij al zo'n akties, en dat zie je ook duidelijk, zetten al die presentatoren en mediafiguren hun schijnheiligste masker op. Wanneer een aktie in eerste instantie bedoeld is om informatie door te geven, op een nuchtere manier, niet in het kader van een emotionele opgeklapte bedoening, dan kan dat niet door een holle slogan.»

«Ik heb daar niets tegen zolang men het belangrijkste niet uit het oog verliest: echte informatie, niet op een simpele manier gebracht, niet op een emotionele manier het geld uit de zakken van mensen kloppen, wat bijvoorbeeld Greenpeace al en

roemde zijn van Wittgenstein te zeggen: “Etika en estetica zijn één en hetzelfde”. Ik geloof daar nogal in, reklame die van slechte smaak getuigt, haalt ook het slechtste uit de mens naar boven.»

Veto: U zegt dat als mensen gedwongen worden om bepaalde kunstwerken als cultuur te waarderen en te ervaren, dan dan worden de kunstwerken als het publiek gedegradeerd worden. Dat is toch een heel elitair standpunt: hou de grote cultuur maar weg van het klootjesvolk.

Aerts: «Ik denk dat alle kunst op het moment dat ze nieuw is, altijd avantgarde is en niet door de grootste groep van de mensen begrepen wordt; maar dat hoeft ook niet. Cultuur heeft verschillende niveaus, en de dagelijkse cultuur is de uitdrukking van wat leeft op een bepaald moment, maar ik denk dat zich dat voortdurend vernieuwt en dat het eigenlijk in zijn oorspronkelijke vorm maar door een heel beperkte groep van mensen wordt gewaardeerd. Gaandeweg verbreedt die appreciatie zich, tot ze uiteindelijk gemeengoed wordt.»

Veto: Maar democratisering is volgens u altijd gelijk aan vervlakkig?

Aerts: «Ik heb daarvan wel een beetje spijt, dat ik dat ooit gezegd of geschreven heb. Ik wil dat wel enigzins terugnemen. Wat ik verschrikkelijk vind is popularisering van cultuur. Dat tast automatisch ook de cultuur aan. Het mooiste voorbeeld daarvan is de Mona Lisa die voor achteventig uur naar Tokyo werd verhuisd, en in die achteventig uur mogen de Japanners daarvoor defileren, ze krijgen allemaal drie seconden om de Mona Lisa eens te zien. In zo'n mechanisme worden zowel de Mona Lisa als de Japanners belachelijk gemaakt. Dat is altijd het gevaar als het toerisme de touwtjes in handen krijgt. Bijvoorbeeld ook met het Van Gogh-jaar, op het laatste kan je daar helemaal niet meer van genieten.»

Veto: Dus toch liever de cultuur een beetje weghouden van de massa?

Aerts: «Ja, voor de mensen die zich daarvoor interesseren, echt interesseren. Op het moment dat daar een heisa rond gemaakt wordt — zoals bijvoorbeeld nu in Frankrijk rond Cézanne, die hangt daar al honderd jaar maar nu moet plots iedereen zijn werk gezien hebben — dan haak ik af.»

Veto: Stemt het u niet gelukkig dat er door zo een grote tentoonstelling heel wat mensen de kans krijgen om Cézanne te leren kennen.

Aerts: «Ik stel mij vragen bij dat ‘leren kennen’. Als ik Kant telkens weer uitleg aan mijn studenten, ik geef dat in verschillende groepen, dan krijg je op de duur een vlot begrijpbare Kant, alle moeilijke kantjes zijn ervan af gevakt. Op het laatste vraag ik me telkens af wat het uiteindelijk heeft bijgebracht, want al het weerbarstige, de onbegrijpelijkheid, het mysterieuze, dat is juist de essentie.»

Veto: U bent ook recensent Franse literatuur voor De Morgen. Als u dan een stukje schrijft, bijvoorbeeld over een nieuw essay van Derrida, kiest u er dan voor om die heel complexe kontekst aan te bieden, of probeert u het aanschouwlijker te maken om zo meer mensen te boeien?

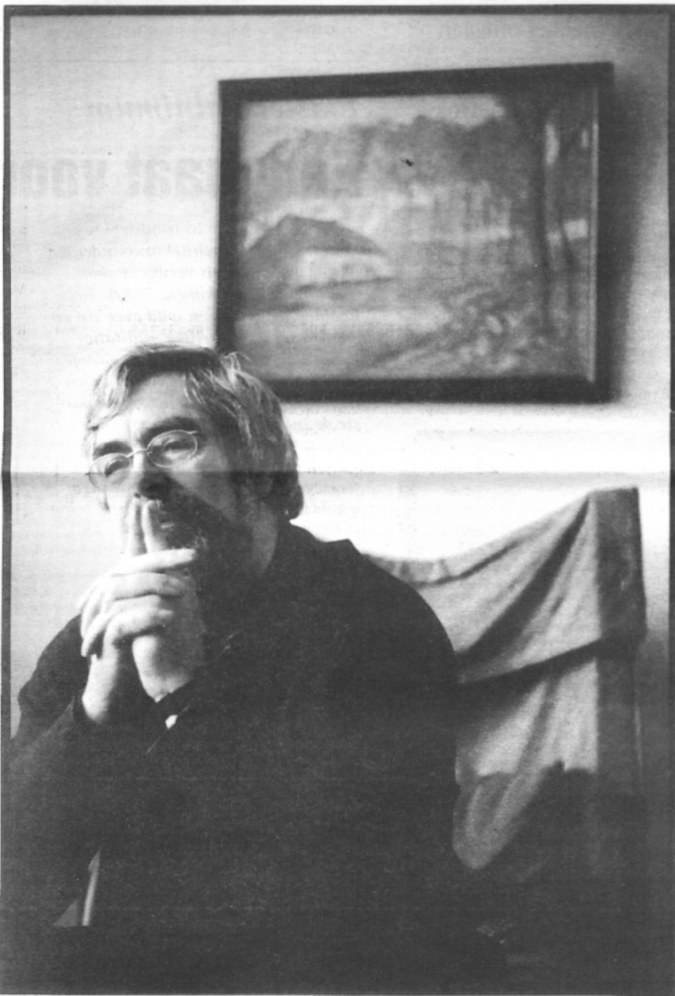
Aerts: «Ik heb een beetje de neiging om aanschouwelijkheid te verkiezen, dat is ook mijn eigen stijl van schrijven. Vorige week heb ik een stuk over Montaigne geschreven, wel dat ging over zijn nierziekte en de manier waarop hij met zijn ziekte omging, dat begrijpt iedereen.»

Veto: Dus u populariseert Montaigne?

Aerts: «Euhm. Welja, eigenlijk wel. Montaigne is natuurlijk ook gemakkelijk te populariseren.»

**Bart Eeckhout
Peter Roelens**

Op maandag 22 februari organiseert Medica een lezing van Frans Aerts met als thema ‘Manipulatie in de media.’ om 20.30 u in MSI. De toegang is gratis.

De moeilijke Kantjes worden afgeviakt

(foto Stefan De Pauw)

men zeer goed toen men die beelden uitzond — bleek dat die verpleegster de dochter was van de ambassadeur van Saoedi-Arabië. Dat werpt een heel ander licht op haar getuigenis.»

Veto: U loopt evenmin hoog op van akties voor het goede doel die gebruik maken van de media. U zegt dat in het mediasirkus de feitelijke boodschap verloren gaat.

Aerts: «Hebt u de ‘Téléton’-zaak in Frankrijk gevolgd (een televisie-inzamelaktie ten voordele van kankerbestrijding, vergelijkbaar met ‘Levenslijn’)? Nu blijkt dat nog geen dertig procent van het geld terecht komt waar het moet komen, namelijk bij het wetenschappelijk onderzoek. De rest is allemaal blijven plakken aan de handen van de beheerders van die organisatie. Dus, men heeft daar vijftien jaar de mensen

toe doet. Men moet eerst en vooral zichzelf goed informeren. Hoe vaak heeft Greenpeace iets weer moeten inslikken dat het had beweerd?»

Kant

Veto: Is er volgens u een etische vorm van reclame maken mogelijk?

Aerts: «Ja, ik vind dat reclame eerst en vooral van een goede smaak moet getuigen. Heel wat reclame speelt in op heel gemakkelijke gevoelens van humor bijvoorbeeld. Ik vind dat reclame goed moet gemaakt zijn. Als we dan toch van ‘s morgens tot ‘s avonds reclame op ons brood krijgen, dan moet ze tenminste plezierig of goed gemaakt zijn. Het is eerst en vooral een kwestie van goede smaak. Om het met een be-

Architectuur voor dilettanten

Wet kan gebeuren dat u na vijf jaren rondhangen in Leuven plots tot de vaststelling komt dat het decor waarin u rustig uw tijd doorbracht, bestaat uit gebouwen. Heel even is verstomming uw deel, maar dan komt het inzicht: "dit is ongetwijfeld de langverwachte konfrontatie met architectuur". Op dat ogenblik moet er gehandeld worden. De tijd is rijp voor een projectwerk waardoor deze beklemmende ervaring meerwaarde krijgt. Van 29 januari tot 1 februari richten een aantal studenten van het departement architectuur een dergelijke week in onder de naam 'existenzmaximum'.

Waar de kandidaatarchitecten in het verleden jaarlijks een feestweek organiseerden om de kassa te spijzen, werd vorig jaar een nieuw concept geïntroduceerd. De 'kasteelgeesten', een epiteton dat enkele vierdejaarsstudenten aan hun reeds vreemd klinkende namen toevoegden, zouden een nieuwe wind laten waaien in het Kasteel van Arenberg.

Zand

Het stof had zich nu wel lang genoeg opgestapeld, vonden ze. Het werd hoog tijd dat men een daad stelde die zich kon spiegelen aan wat zich dagelijks afspeelde in de architectuuropleiding volgens de Beaux Arts-traditie: een geregeld toetsen van visies op architectuur en stedenbouw. Het concept werd uitgewerkt en in de vorm van een tentoonstelling gegoten waarin de beste ontwerpen samengebracht werden die

gedurende het vijfjarige curriculum in Leuven waren bedacht. De selectie gebeurde door een jury waarin studenten van alle Vlaamse architectuurscholen zetelden. Een geslaagd experiment dat navolging verdiende.

Verruiming

Dit jaar besloten enkelen zich opnieuw te engageren en er werd besloten een week van lezingen, workshops, discussies, films en video's te laten doorgaan, ingekaderd door een receptie en een fuif. Bindende factor voor deze gebeurtenissen vormt het begrip 'Existenzmaximum', een term die verwijst naar de woning voor het Existenzminimum die de Duitse avant-garde architecten als oplossing aanbrachten voor het

Als liefhebber omgaan met de dingen leidt immers tot een menselijke betrokkenheid en niet tot koele beheersing.

probleem van woningschaarste na de eerste wereldoorlog. In het kader van de projectweek wordt deze term uit zijn historisch verband gehaald met de bedoeling hem in andere contexten in te schakelen. Kunnen we deze term gebruiken om onze denkpatronen in verband met architectuur, en de

disciplines die hiermee in contact staan, te vernieuwen, te verruimen, is de vraag die de organisatoren stellen.

Met dit perspectief van verruiming als duidelijke schaduw op de achtergrond, zijn een aantal hoofdlijnen voor de ganse week uitgezet. Men organiseert lezingen en er zijn conceptuele en praktijkgerichte workshops. De lezingenreeks wordt door professor Strauven van het Provinciaal Hoger Architectuurstudium van Diepenbeek ingezet met een voordracht over Aldo Van Eyck. Deze gereputeerde architect stond in het decennium na de tweede wereldoorlog op tegen een aantal ronkende namen uit het architectuurwereldje en richtte zich meer specifiek tegen het engfunctionalistische principe van het 'Existenzminimum'. Het is interessant om Van Eyck in deze context geplaatst te zien tegen het verblindende licht dat Le Corbusier uitstraalt. Daarover spreekt in een tweede lezing de Nederlandse architect Willem Jan Neute-

lings die in de Lage Landen bekendheid heeft verworven met een aantal kwalitatief hoogstaande woningontwerpen. Nog op de lijst staat de voorstelling van een aantal video's waarin de afwijkende gedachten van een stel hedendaagse architectuurgoden zoals bijvoorbeeld Rem Koolhaas een tijdlijk forum krijgen.

Vliegdekschip

De conceptuele workshops zouden moeten leiden tot zuivere en wellicht ook controversiële uitingen van de idee van verruiming. Hieraan wordt vorm gegeven door onder andere Mauro Paponcini, Patrick Vandeweyer en Ivo Vanthamme. Twee grotere namen op de affiche zijn Luc Deleu en Raoul Buyschoten. Luc Deleu is een architect die in 1970 zijn gezicht afwendt van de 'commerciële' architectuur en zich meer gaat toeleggen op het conceptuele. Deze keuze stelt hem in staat zijn sociale beweging op een meer directe wijze aan te wenden dan via de traditionele wegen mogelijk is. Hij stelt 'vertrouwde' dingen voor op een manier die in eerste instantie vervreemdt. Pas nadien wordt de estheti-

vervolg op p. 7

Existenzminimum

Een maat voor niets

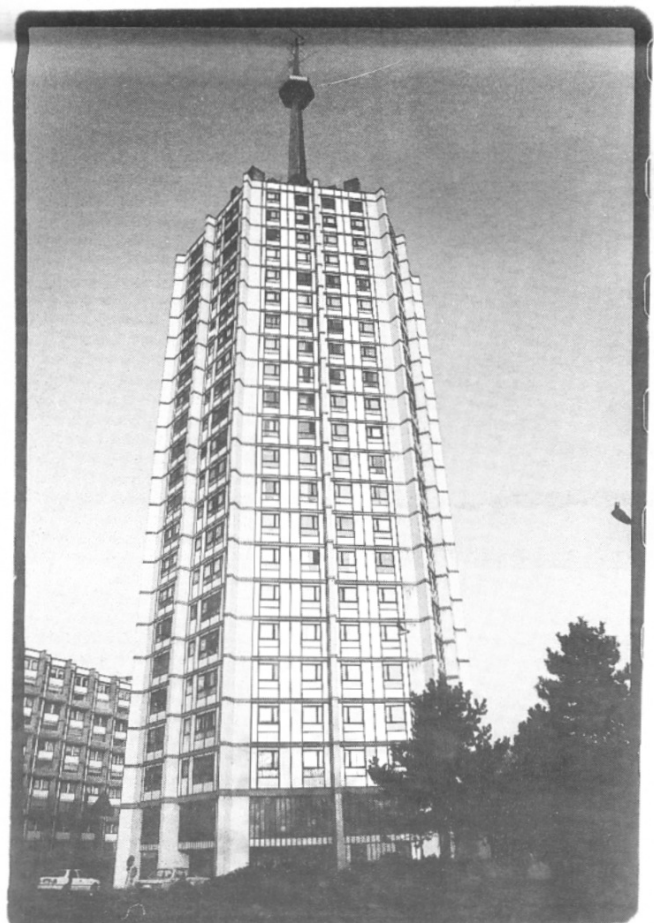
Wen trosje architectuurstudenten zit enigszins verveest voor zich uit te kijken. Enkele hoofden discussiëren wild over zin en onzin van afzonderlijke meditatie-ruimtes in sociale woningen. Vanop zelfgebouwde staketsels verkondigen nog anderen met een ongekende passie de inhoud van naar verse inkt ruikende manifesten. Dit tafereel vormt misschien de uitkomst van een week gedreven handelen en denken rond 'Existenzmaximum'. Verruiming is het uitvloeisel van een moderne architectuurtraditie waarin de wisselwerking tussen tijdsgeest en gebouwde omgeving steeds centraal heeft gestaan.

een negatieve konnotatie oproept? Daarvoor moet men inzien dat het aandeel van de woningen gerealiseerd volgens de vooropgestelde principes verwaarloosbaar klein is. De enorme mastodonten die men in verband brengt met onpersoonlijke, nauwelijks functionerende architectuur zijn hoofdzakelijk produkten van de grootschalige wederopbouw na de tweede wereldoorlog. Projektontwikkelaars maakten veelal dankbaar gebruik van de piste die door de modernisten was opengelegd, maar er werd aan de essentie van de zaak voorbijgegaan: de verbetering van de woonomgeving en het schoonheidsideaal dat via vormpurisme werd nagestreefd leken van ondergeschikt of geen belang.

Omelette

Het ging echter om meer dan dit afglijden naar wanordelijke vermenigvuldiging van een uitgeholde oplossing. Ook binnen de gelederen van CIAM was het Existenzminimumprincipe onderhevig aan kritiek. Reeds ten tijde van CIAM II sprak Le Corbusier over 'la maison maximum' om te waarschuwen voor een te ver doorgedreven functionalisme. Enkele decennia later kwam er een vervolg in verhevigde vorm toen een jongere garde zich officieel opstelde tegen het te eenzijdige rationalisme waarmee het CIAM-establishment te werk ging. Tegenover de funktionele ontleding van de stad kwam een meer menselijk gerichte aanpak. Aanvankelijk werkte men met het idee van 'core', het materiële hart van de stad dat een kader zou scheppen waarin het gemeenschapsgevoel tot ontwikkeling kon komen. In tweede instantie zette men een stap in de richting van de 'habitat', die de architecten in staat stelde gemeenschapsgevoel uit te breiden tot een gevoel van biologisch, sociologisch en gees-

vervolg op p. 7

"Durchschnittsmaximum"

(foto Jan Frans Lemmens)

'Existenzmaximum', het concept waarvoor studenten van het departement architectuur een veelbelovende projectweek hebben opgebouwd, leidt ons terug naar de periode van het interbellum. De acute woningnood die na de eerste wereldoorlog was gerezen bracht de Duitse avant-garde-architecten ertoe funktionalistische opvattingen over het nieuwe wonen te paren aan de sociale eisen van het ogenblik. Een ander resulteerde in oktober 1929 in een tweede luik van de 'Congrès International d'Architecture Moderne' (CIAM) waar men zich boog over de woning voor het Existenzminimum, een woning die de mogelijkheid schiep de lage inkomensgroepen op een minimale oppervlakte en tegen een minimale bouw prijs te huisvesten zonder dat daardoor de kwaliteit van het wonen werd aangetast.

Wederopbouw

Aan de nobele motieven van de deelnemers aan CIAM II hoelt men niet te wijfelen. Hoe komt het dan dat een term als 'Existenzminimum' tegenwoordig spontaan

advertentie

CLUB TRAVEL

Tiensestraat 64
3000 Leuven
☎ 016/20.22.24

Lic. A 1769

☎ Midweek en weekendski Frankrijk, Italië en Oostenrijk vanaf 5.890 frank incl. autocar en HP.

☎ Wekelijks La Rosière vanaf 10.600 frank incl. car + studio 4 pers. + skipas

☎ Wekelijks Vaujany vanaf 13.280 frank (voor beginners) incl. car + HP in app. 6 pers. + skiles + skipas + huur materiaal

☎ 26/1/96 Mühlbach; prijs 19.650 frank incl. car + HP Gasthof Grünholz + skilesen

sche kwaliteit duidelijk. De bevindingen in verband met schaal en perspectief die uit zijn experimenten voortvloeien, worden gebruikt in de uitwerking van tamelijke bizarre architectuurprojecten. Ze putten hun kracht uit de ver doorgedreven konsekwentie en de humor die erin vervat zit. Het TGV-traject voor Brussel op vijftig meter boven de bestaande stad, de Antwerpse universiteit ondergebracht in een vliegtuigschip en de ontwerpen met neergelegde elektriciteitspijlen zijn er enkele voorbeelden van. Even eigenzinnig als Deleu is de Nederlandse architect Raoul Bunschoten. Deze architect heeft aan de Architectural Association in Londen gedurende 10 jaar een werkgroep geleid waarin fundamenteel onderzoek werd verricht naar het wezen van architectuur. Nu leidt hij de groep Chora. Architectuur dient volgens hem te ontstaan vanuit de geest van een 'super-dilettant': de intuïtieve fase die aan het ontwerpen voorafgaat is essentieel om een aantal motieven los te weken die in normale gevallen niet eens zouden worden herkend. De oplossingen die hij aanreikt voor diverse theoretische en concrete problemen hebben een sterk poëtisch gehalte: als liefhebber omgaan met de dingen leidt immers tot een menselijke betrokkenheid en niet tot koude beheersing.

Slachtoffers

Enkele laatstejaarstudenten leiden op hun beurt een controversiële workshop die doorgaat onder de naam 'Fuck-Eco-Socio-

telijk gezond leven.

Het orgelpunt volgde toen de voorwaande ideeën in een uitgekristalliseerde vorm door een groep van jonge architecten, Team X genaamd, werden voorgesteld op het CIAM-congres van Dubrovnik in 1956: het sleutelaspect bestond er in dat ze architectuur en stedenbouw niet langer wilden opvatten als de resultante van functies, maar als de materiële vertaling van relaties. Het is begrijpelijk dat met de invoering van deze gedachte het 'Existenzminimum' op de helling kwam te staan.

Gebouw

In het architectuurtijdschrift 'Forum' schrijft Giancarlo De Carlo hierover: "Ze werkten aan het probleem van het 'hoe' en speelden het spel van de macht: ze vergaten het 'waarom' en dus ook de voorname beste aanspreken van hun cultureel engagement (...) We hebben daarenboven ook het recht de vraag te stellen waarom een woning eigenlijk zo weinig mogelijk moet kosten. Waarom, integendeel niet zoveel mogelijk? (...) Waarom mag een huis niet zo groot mogelijk zijn, goed beschermd, geïsoleerd, comfortabel, zo goed mogelijk geëquipeerd, met zoveel mogelijk privacy, met zoveel mogelijk communicatie, uitwisselingsmogelijkheden en

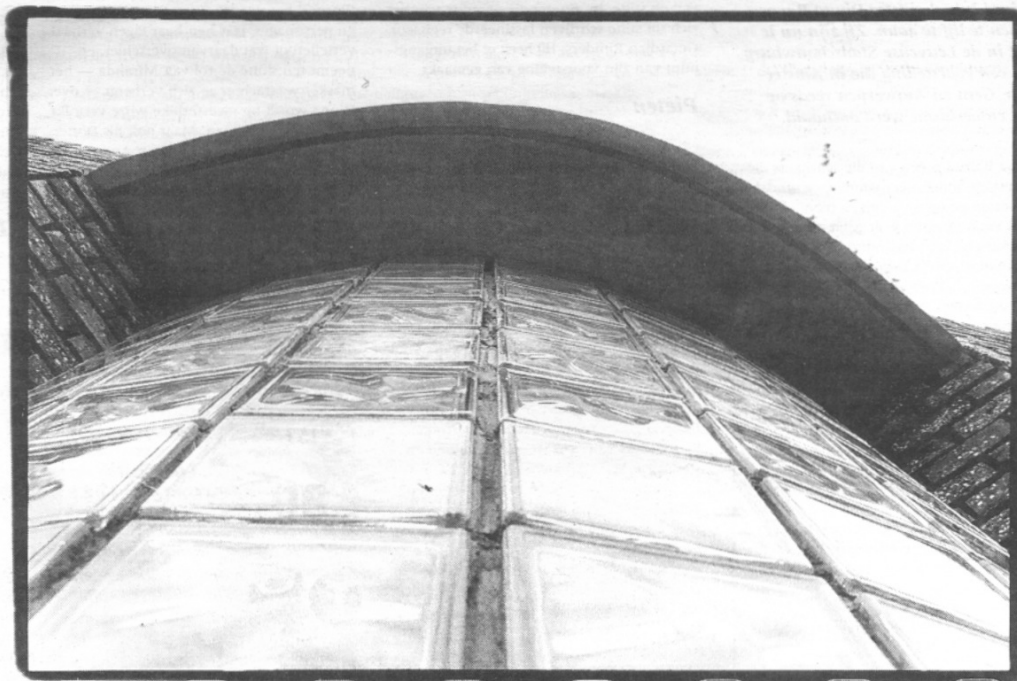
Peace'. Met dit stukje provokatie willen ze gewillige slachtoffers lokken en hen meevoeren naar een aantal plaatsen in het Brusselse die geen evident aanwezig kwaliteits in zich dragen. Vanuit de ervaring van het niet evidente is het de bedoeling tot een kritische evaluatie van verzande ideeën te komen. Een andere uitstap leidt naar dezelfde stad, waarbij een halve dag is uitgetrokken voor het bezoek aan achtergestelde buurten in de kanaalzone die ooit het eko-

nomische hart vormden van de stad, maar nu broeihaarden van sociaal konflikt zijn. De andere helft van de dag gaat naar een negentiende-eeuwse stadswandeling met mogelijks toegang tot een aantal huizen van Victor Horta. Tussendoor zijn er in de namiddagen nog praktisch gerichte workshops. Indien u vindt dat het bovenstaande aanbod te weinig bevrediging biedt, dan kan u zich nog steeds bekwamen in metaalbewerking, zeefdrukken, houtbewerking, kleur,

perspektieftekenen, keramiek en architectuurfotografie.

Filip De Maesschalck

Het hele gebeuren speelt zich af tussen maandag 29 januari en donderdag 2 februari in het Kasteel van Arenberg. Maandag om 19.30 u is er een openingsreceptie, gevolgd door de lezing door professor Strauven om 21.00 u. Dinsdag om 20.00 u spreekt Willem Jan Neutelings. Voor informatie over de workshops belt u 22.17.43 en vraagt naar Nathalie.

E-max

(foto Kristof Braeckeleire)

plaats voor persoonlijke creativiteit? (...) Niemand kan (mag) nog langer geloven dat het een goed idee was om de ruimte af te meten aan de tijd om een omelette te bakken."

Poëzie was moeilijk te verenigen met het reducerend rationalisme dat door CIAM II op de woning was losgelaten. De abstraktie die hieruit ontstond viel op zijn beurt onmogelijk te koppelen aan het wezen van de mens: elke mens zou dan immers identiek moeten zijn.

Tegenstelling

Het voorgaande verhaal biedt de historische invalshoek van waaruit het concept 'Existenzmaximum' kan benaderd worden en daarin zit meteen zijn beperking vervat. Het gaat om één geïsoleerde tegenstelling: de tegenstelling tussen enerzijds een begrip dat in het verleden reeds zijn beslag gekregen heeft en anderzijds een door de organisatoren in het leven geroepen woord. Door de term 'Existenzmaximum' los te wrikken en opnieuw te gebruiken daar waar het aangewezen lijkt, hoopt men dat er een geanimeerd debat zal ontstaan dat zich zowel binnen de grenzen van de architectuur be-

weegt als daarbuiten, meer bepaald daar waar de andere disciplines opduiken.

Met deze achtergrond lijkt het onvermijdelijk dat het debat zich zal verplaatsen van de woning naar de stad en van de stad naar grotere gehelen. Op deze schaalnivo's manifesteert zich immers evenzeer de vraag naar het 'Existenzmaximum'. Moet de mens de open ruimte nog verder inpalmen in zijn verterende drang naar rust, ruimte en isolement? Kan men de kankers in de grootsteden verder laten woekeren totdat de uitholling de aanvaardbare grens overschrijft, en de stad een speelterrein voor duiven — en niets meer — wordt? Hoe springt men om met leegstand en speculatie? Dat zijn vragen waarbij men de politieke, sociale, economische en ecologische invloeden niet kan negeren en die elk op hun manier bijdragen aan de invulling van het begrip 'Existenzmaximum'.

Filip De Maesschalck
Herbert Devriese

Moet de mens de open ruimte nog verder inpalmen in zijn verterende drang naar rust, ruimte en isolement?

Ook Aldo Van Eyck liet zich in deze materie niet onbetuigd. Hij streefde naar een architectuur die het functionele oversteg door drager van betekenis te zijn.

CULTUREEL CENTRUM LEUVEN

REGISSEURGEZICHT (N/V)

Vrouwen achter het filmscherm

Een minifestival met films van ondermeer Nicole Van Goethem, Anne Teresa de Keersmaeker, Lydia Chagoll en Marion Hänsel.

Vlaams Filmmuseum en -Archief, Vanderkelenstraat 30

Van maandag 29 januari tot donderdag 1 februari

Vertoningen om 19:30 u en 22:00 u (zie Ad Valvas)

HET LICHTEND SALON

Praatsalon over fotografie

Mark Van Gijsegem praat met bekende (pers)fotografen over hun werk.

Romaanse Poort, Brusselsestraat 63

Dinsdag 30 januari 20:30 u: Koen Wessing

Dinsdag 6 februari 20:30 u: Patrick De Spiegelaere

Dinsdag 13 februari 20:30 u: Marleen Daniëls

CULTUREEL
CENTRUM
LEUVEN

RESERVATIE: 016/222.113
Schouwburg, Bondgenotenlaan 21

(advertentie)

Barnes schreef zichzelf tot stilte

De Blauwe Maandag Compagnie (BMC) en Toneelgroep Amsterdam besloten hun krachten te bundelen en het onspeelbaar geachte stuk 'The Antiphon' van de Amerikaanse cultuurschrijfster Djuna Barnes samen te lijf te gaan. Zij zijn nu te gast in de Leuvense Stadsschouwburg, met een voorstelling die in Amsterdam, Gent en Antwerpen reeds op veel entoesiasme werd onthaald.

Djuna Barnes is één van die schrijvers die je leest en herleest eenvoudigweg omdat je de zinnen en de woorden zo mooi vindt, want verder begrijp je er geen zak van. Een hermetische tekst zoals deze waarin de taal de hoofdrol speelt, is een "maskerade die démasqués belooft" zoals Stefan Hertmans het zou zeggen, maar die belofte uiteindelijk nooit inlost. Barnes wilde in 'The Antiphon' een gruwelijke ervaring uit haar jeugd van zich afschrijven, maar was tegelijkertijd bevreesd voor het spreken. Niet alleen omdat dat spreken het onzegbare

zou moeten omvatten, maar ook en vooral omdat ze net bang was om haar ervaring aan de talige vormgeving prijs te geven. Het resultaat is een monumentale tekst die zich ophoudt tussen spreken en zwijgen, tussen taal en stilte, in. En net die paradox van het zich tot stilte schrijven fascineerde regisseur Gerardjan Rijnders. Hij heeft er het uitgangspunt van zijn voorstelling van gemaakt.

Pieten

De produktie moest een bevruchtende samenwerking worden tussen de BMC en Toneelgroep Amsterdam. Dat is het uiteindelijk ook wel geworden, maar het is allemaal niet bepaald van een leien dakje gegaan. Al vlug begon men zich de vraag te stellen of het wel mogelijk was een enigzins verstaanbare voorstelling te maken van een tekst die de auteur zelfs te moeilijk achtte voor hoge peten als Joyce en TS Eliot. Het publiek zou zich gewoonweg vervelen, door de gek gehouden voelen. Van taal alleen maak je immers geen theater. Vooral niet als die taal als een "inktwolk" (term van Barnes) elke verstaanbaarheid overtrekt. Stany Crets van de BMC werd het beu en stapte op. Maar Rijnders hield vol.

Vanwaar die drang om door te zetten? Zelf heeft Rijnders het over een uitdaging, "het beklimmen van een berg die nog nooit iemand beklommen heeft". Maar wie na gaat waar het in zijn oeuvre tot nog toe om te doen is geweest, ziet al vlug een parallel met de verbittering die heerst in Barnes's stuk. Dezelfde 'verkillung', dezelfde 'woede' (in 'Etcetera', XIII/51) animeert het werk van beide kunstenaars. Het stuk, dat handelt over de retinie van de familie Hobbs in Burley Hall, hun vroeger huis in Engeland, groeide uit tot een geslaagde voorstelling, mis en enkele aanpassingen terwille van de verstaanbaarheid. Zo besliste men de verkrachting van Miranda (lees Djuna Barnes),

die uit de oorspronkelijke tekst was geschrapt, toch expliciet ten tonele te voeren. En om de autobiografische dimensie duidelijk te maken, werd Djuna zelf als personage geënceneerd. Vandaar de titel 'Barnes' beurtzang'. Zij genereert stemmen en personages, laat hen haar eigen verhaal vertellen of wat daarvan overschiet, en neemt ten slotte de rol van Miranda — het masker waarachter ze zich verbergt — over. Djuna wordt op meestelijke wijze vertolkt door Lineke Rijxman. Maar ook Els Dottermans blinkt uit in haar rol van Augusta, Miranda's moeder. Vincent van den Berg en Marcel Hensema geven, nu eens op rake, dan weer op groteske wijze, vorm aan de twee sinische broers. Jos Verbiest is erg gewat als Jonathan, Augusta's broer.

Roel

"De voorstelling is ten dele schatplichtig aan het toeval", verklaart Roel Verniers, laatstejaars RITSC-student en stagiair bij 'Barnes' beurtzang'. "Zo kwamen we op het idee een poppenhuis te monteren omdat we toevallig de video 'Femme-maison' van Louise Bourgeois hadden gezien. Bourgeois vertelt in haar werk ongeveer hetzelfde verhaal als Barnes, en de confrontatie van de twee kunstenaressen en hun respectievelijke media werkte inspirerend bij de realisatie van de verkrachtingscène. Ook het idee een revue in te lassen, om het geheel wat van zijn zwaarte te ondoen, is tijdens een brainstorming bij toeval uit de bus gekomen, toen Gerardjan in de tekst de term 'nursery rhymes' had opgemerkt."

Droste

Toch dient de voorstelling zich aan als een gestructureerd geheel, opgesplitst, zoals de tekst het wil, in drie delen. Bij het begin van het eerste bedrijf zit Djuna achter haar schrijfmachine. De stemmen die in haar

hoofd spelen en die ze dadelijk op papier zal zetten, worden voor de toeschouwer hoor- en zichtbaar gemaakt dankzij een stemmenhuisje achter op het podium. Uit de dissonanten van de muziek worden de personages daar één voor één geboren, behalve Miranda, die, stil en bijna onbeweeglijk, als een witte, langgerekte doodsfiguur het huis doorschrijft, tot bij Djuna, die ze vervolgens omhelst. Tijdens het hele bedrijf wordt er gepraat en gepraat, zodanig dat de personages enkel lijken te bestaan bij gratie van het woord dat ze produceren.

Bij het tweede bedrijf, waarin Miranda's verkrachting de kernscène uitmaakt, krijgt de voorstelling plots veel meer vaart. In een werveling van effecten worden de toeschouwer heel verscheiden teatrale elementen aangeboden, van revue tot opera. Het poppenhuisje dat de scène wordt opgerold, en dat figt hele decor in het klein herhaalt, zorgt voor een mooi Droste-effect.

Teatraliteit

Het derde bedrijf ten slotte betreft de uiteindelijke confrontatie tussen Augusta en Miranda, hun tweespraak. De 'beurtzang', die de klimax van de voorstelling had moeten worden, dooft langzamerhand uit in mineur. De paradox tussen spreken en zwijgen wordt niet tot het einde toe volgehouden, maar wordt opgelost ten voordele van de stilte. Deze stilte werd al aangekondigd door de symbolische figuur Miranda, die tijdens het tweede bedrijf een Pina Bausch-achtige dans uitvoert, en daarbij, als voortgesleept over de smerige grond, haar witte kleed besmeurt.

Ondanks de zichzelf bijwijken te ernstig nemende symboliek, die het geheel nogal zwaar op de hand maakt, blijft het bewonderenswaardig hoe beide gezelschappen en hun regisseur hebben aangetoond hoe taal en teatraliteit hand in hand kunnen gaan.

Clara van den Broek

De Blauwe Maandag Compagnie en Toneelgroep Amsterdam spelen Barnes' Beurtzang in de Stadsschouwburg van 23 tot en met 25 januari. Aanvang om 20.00 u. Kaarten van 150 tot 500fr.

Filmpje

Korte films zijn in. Festivals waarop ze vertoond worden ook: in Leuven zijn er dit academiejaar al minstens twee de revue gepasseerd, en deze week staat er weer een op stapel. Dinsdag kan de liefhebber in de Studio's twee-entwintig kleine films van misschien wel grote talenten gaan bekijken.

Het vermaarde Filmfestival van Brussel organiseert dit jaar voor de vijfde keer een nacht van de korte film. Omdat de vier voorafgaande afleveringen zo'n groot succes bleken, wordt er dit jaar voor het eerst uitgebreid: er kan nu ook Gents, Luiks en Leuvense publiek naar de kortfilm. De thematische schijnwerpers staan dit jaar gericht op een veelbelovende jonge generatie filmers uit Australië en Nieuw-Zeeland.

Acht van de twee-entwintig films zijn dan ook gemaakt door sineasten uit Australië en omstreken. Het valt op dat de regisseurs van de andere films bijna allemaal uit Europa komen. Vooral Frankrijk is met vier films goed vertegenwoordigd. Naast films van Europeanen en tegenvoeters zijn er ook nog twee van Brazilianen, een van Canadese oorsprong en een uit Oekraïne.

Korte films zijn voor de sineast in spe een mooie kans om zijn kunnen te bewijzen: ze zijn kort en dus goedkoper, en daardoor is er ook meer ruimte voor allerlei experimenten met genres of technieken. De films die je dinsdag kan gaan bekijken variëren kwa lengte van twee tot twintig minuten, er zijn tekenfilms en 'echte' bij, en wat inhoud betreft komt zowat alles aan bod: komische, tragische, waar gebeurde en de meest bizarre verhalen.

Eén van de Franse films vertelt bijvoorbeeld de lotgevallen van een ei in een pan, dat wil ontsnappen aan de spatel die het op zijn leven heeft gemunt. Uit Engeland komen de spannende prehistorische avonturen van de Gogs, die de natuurelementen te lijf gaan. En in een zes minuten durende Duitse prent onder de titel 'Ah Pook is Here' praat Ah Pook, de laatste God van de Paniek, met zijn alter ego over leven en dood. Op muziek van John Cale, en naar een verhaal van grootmogol van de beat generatie William S. Burroughs. Als dat niet veelbelovend is weten wij het ook niet meer.

(mg)

De nacht van de korte film speelt in Studio 4, op dinsdag 23 januari, en begint om 22.00 u. De nacht duurt drie-eenhalve uur en kost 200 frank. Er zijn twee pauzes.

DE OPERATIE IS 100% GELUKT!

Superclub Leuven ziet er vandaag stukken aantrekkelijker uit. Superclub, je home entertainment store in Super City, is volledig gefacelift. Voor al je cd's, van Wacko Jacko bijvoorbeeld; T-shirts; dcc's; cd-i's; cd-roms; video's; computerspeltjes; Internet-pakketten enzovoorts moet je vandaag meer nog dan vroeger bij ons zijn. Onze studentenkorting van 10%* blijft natuurlijk geldig. We zien je in onze omgebouwde winkel!

SUPERCLUB

*Uitgezonderd cadeauechques, verhuur, concerttickets, gamestoellen en accessoires, niet cumuleerbaar met andere acties.

advertentie

"Ik redeneer niet in zuivere termen"

De debat rond sociale zekerheid dat afgelopen woensdag door de Kristendemokratische Studenten (CDS) georganiseerd werd, leverde weinig groot nieuws op. Niet dat dat verwacht werd, want van de hoofdrolspeler in dat debat, premier Jean-Luc Dehaene (CVP), is geweten dat hij zich zelden waagt aan revolutionaire taal. Ook nu trok hij rond zijn eigenlijke plannen een mistgordijn op van schabouwelijk Nederlands en technokratisch taalgebruik. Eén ding stelde de eerste minister wel duidelijk: de huidige coalitie denkt er niet aan de sociale zekerheid te federaliseren.

Voor het debat, waarin de premier onderzocht werd door professor economie Spinnewyn en journalist Pol Van den Driessche, was opvallend veel volk in Aula Zeger Van Hee komen opdagen. De nakende hervorming van het stelsel van de sociale zekerheid, staat dan ook in het middelpunt van de belangstelling. Ondanks die informatiestroom weet niemand bij benadering wat de regering Dehaene precies van plan is. Ook nu liet de behoedzame premier niet in zijn kaarten kijken. De hervorming dreigt eens te meer een kwestie te worden die boven de hoofden van het grote publiek wordt uitgemaakt. Dat was al eens de hoofdindruk die het debat naliet. Het publiek werd platgeslagen met economische terminologie en wie gekomen was voor opheldering van een aantal moeilijke punten kwam bijgevolg bedrogen uit.

Eén ding staat wel vast. De hervorming, waarvan 'Hij-die-zich-nooit-op-een-agenda-laast-vastpinnen' uitdrukkelijk stelde dat ze algerond moet zijn op 1 januari 1997, wordt geen radicale herdenking van het huidige concept. De eerste minister wil alleen bijschaven waar dat nodig is en het huidige systeem zoveel mogelijk bewaren. "Een stapsgewijze grondige hervorming", heet zoiets in het Wetstratees.

Toch lijkt het zogenaamde Rijnlandmodel (een stelsel waarbij een inkomen voor iedereen verzekerd is door bijdragen op basis van de lonen) niet langer in zijn zuivere vorm vol te houden. Dat besefte ook de premier toen hij zei "voorzitter van een gemengd model. Belangrijk daarbij is dat we de sociale zekerheid sterk houden als preventief systeem tegen armoede en niet als een middel om die ar-

moede te bestrijden."

Hoe dat gemengd model er dan wel moet uitzien, bleef in het ongewisse. De premier gleed zonder veel moeite langs alle stekelige vragen van moderator Van den Driessche terwijl professor Spinnewyn zichzelf al snel vastreed in zijn economische denkpatronen. Tekenen hiervoor was niet zijn vraag of de eerste minister het eigen Rijnlandmodel dan wel het daaraan tegengestelde Angelsaksische model verkoos. Geen van de sprekers deed de moeite zich te bezinnen over de meer fundamentele kwestie of er misschien geen alternatief te vinden is voor deze systemen.

Kinderbijslag

Veel wijzigingen moet men dus niet verwachten tegen januari 1997. Premier Dehaene wil wel een onderscheid maken tussen 'kostencompenserende' en 'inkomenvervangende' uitkeringen. Met de eerste groep worden ondermeer kinderbijslag en ziekteverzekering bedoeld, onder de tweede worden pensioenen en werkloosheidsuitkering gerekend. Dehaene wil die tweede groep uitkeringen gelijkgeschakelen voor de ganse bevolking. Kinderbijslag wordt 'recht van het kind' in de nieuwe sociale zekerheidsstaat. Van de plannen om het kindergeld niet meer uit te keren aan mensen die dat niet echt nodig hebben, schiet niet veel meer over. Lobbywerk van

de Bond van Grote en Jonge Gezinnen? Dehaene, zo diplomatisch dat het pijn aan de oren doet: "Ik deel de mening van velen die je niet te ver mag gaan in de selectiviteit van uitkeringen. Om een optimale solidariteit te behouden, moeten bijdragen en uitkeringen evenwichtig verdeeld blijven." Natarissen, ministers en directeurs mogen dus op hun beide oren slapen. Aan hun broodnodige kindergeld wordt niet geraakt.

Nochtans is het plan om de sociale zekerheid op te splitsen over twee pijlers niet onomstreden. Vooral aan Franstalige kant wordt gevreesd dat met die opdeling de federalisering van de sociale zekerheid wordt voorbereid. Dat die vrees niet onterecht is, blijkt wanneer je er de commentaarstukken in bijvoorbeeld De Standaard op na leest. Onomwonden wordt daar in naam van 'De Vlaamse Zaak' de kommunautarisering van kinderbijslag en ziekteverzekering geëist. Hieraan lijkt Dehaene voorlopig nochtans niet te willen toegeven. "De federalisering van de sociale zekerheid staat niet op de agenda van deze regering. Zij komt binnen deze legislatuur niet ter sprake." Dehaene plaatst zich daarmee op de lijn van SP-voorzitter Tobback die al eerder zei dat een verder doorgedreven staats-hervorming op dit moment "onverantwoord" is. Het veto van Dehaene is dan ook vooral gericht tegen de Vlaamse havigen in zijn eigen partij.

Op het eind mocht ook het publiek

zich in het debat mengen. Medica-presen Jeroen Schouten maakte van de gelegenheid gebruik om zijn ongenoegen te uiten over de geplande kontingentering van het aantal artsen na zeven jaar opleiding. Hij stelde dat er nog genoeg andere maatregelen in de gezondheidszorg getroffen konden worden vooraleer over te gaan tot een dergelijke inperking. Dehaene antwoordde nietszeggend. Een andere student vroeg zich af of we nog iets moeten verwachten van de milieubelasting. De regering had immers wel beloofd daar werk van te maken, maar veel is daar tot dusver niet van gekomen. Dehaene antwoordde nietszeggend...

Arrogantie

Van een heus debat kon op woensdagavond in Aula Zeger Van Hee dan ook nauwelijks sprake zijn. Daarvoor kreeg de eerste minister te weinig weerwerk van de rest van het panel. Het is verbazend hoe 's lands eerste burger ondanks of juist door zijn gebrekkige redenaarscapaciteiten er telkens in slaagt zijn tegenstanders in een discussie omver te blazen. Zijn neiging om zijn opponenten af te blaffen in plaats van te antwoorden komt vaak in de buurt van de overmoedige arrogantie die bijlijkbaar eigen is aan machthebbers. Op de vraag of hij niet geschrokken was over de negatieve reacties op zijn tweepijlerplan antwoordde de premier bijvoorbeeld: "Och, je kan best stappen zetten in die hervorming, zonder dat je daarom luidop hoeft te verkondigen dat het om een tweepijlersysteem gaat." Of hoe de zot al lachend de waarheid zegt over de parlementaire democratie.

Bart Eckhout

'Druk in Leuven' op 24 en 25 januari

Aula PDS wordt tv-studio

Ezonde naijver tussen studenten van verschillende fakulteiten en kringen geeft het studentenwereldje al jaren kleur. Dat dit zich niet enkel in dronkemanslawaai hoeft te uiten probeert nu de Psychologische Kring te bewijzen. Met 'Druk in Leuven' als kop verteren zij uw partieleksamen, kater of menopause in een ludieke interkringencompetitie.

Met hun vijftigste verjaardag als alibi om het eens wat groter te zien, organiseert de Psychologische kring deze week twee opeenvolgende showavonden in aula PDS. Het idee om hiervan een levende collage van tv-programma's te maken groeide reeds drie jaar geleden. Toen was MSI 03.18 veel

te klein voor hun studentikoze interpretatie van 'Op goed geluk'.

Met veel meer mensen en middelen is het showelement in deze nieuwe editie opgevoerd tot bijna professionele proporties. Deelnemers zullen immers werkelijk voor de camera's komen: enkele afstuderenden van het Narafl zullen deze hanteren en tevens instaan voor de multikameramix op het voor de gelegenheid aangevoerde beeldscherm. De filmpjes, die u daarnaast doorheen de show ten overvloede te zien kan krijgen, zijn geschoten in samenwerking met studenten van het Brusselse Ritcs.

Aangezien kosten, moeite noch sponsors gespaard worden, is er ook een muzikaal toetje: geen boterham met ei, maar originele covers en grooverock vanwege het Antwerpse 'Brunch' (ex-Yellow Footprint) op de Woensdageditie. Donderdagavond

speelt 'De Mens': de groep rond Frank (meer haar op mijn ziel dan op...) Vanderlinden. Het prijskaartje dat aan dit feest verbonden is situeert zich ergens rond de 300.000 frank.

Pressen

Aangezien naar deze oogverblindende ook wat publiek mag komen kijken, besloot de organisatie zeven andere Leuvense kringen mee in het strijdtonel te voeren. Economika, VRG, VTK en Politika drinken mekaar bloed op woensdag. Donderdag betreden Medica, Historia, Germania en de Psychologische Kring het veld van eer. De kringen worden vertegenwoordigd door hun bijbehorende pressen die aan hun trots zelfs een bedenkelijke tegenprestatie verbinden. De wapenen zijn persoonlijke gevatheid, intellectel en massale aanhang in wat een reuzespeelprogramma wordt. In huiskamerstijl wordt er gezapt tussen disciplines als Tien voor Taal, Waagstuk, De Drie Wijzen... Overduidelijke hints naar schermgoden als Jambers en Emiel Goelen geven het geheel kleur. De academische hiërarchie wordt gerespecteerd, en de functie van "Wijze" wordt bijgevolg voorbehouden aan hoogleraren uit de betreffende fakulteiten. Wees ook niet verbaasd wanneer op het scherm het hoofd verschijnt van rektor Oosterlinck of van uzelf. De voorbije maanden is er in Leuven immers ook 'verborgen' gefilmd.

Doorheen een knock-out-systeem zal slechts één preses ongeschonden overblijven, die vervolgens de strijd aanbindt met de gehele aanwezige zaal. Of u aula PDS daarna nog herkent laat men aan ieders verbeelding over. Vergeet veiligheidshalve toch uw tandenborstel niet.

Jan-Frans Lemmens

'Druk in Leuven' gaat door op 24 en 25 januari in Aula PDS. Kaarten zijn te koop bij de Psychologische Kring (Tiensstraat 102) en bij de zeven andere deelnemende kringen. Toegang kost 150 (VVK) of 200 frank. Het spektakel begint om 20.30 u, maar de deuren worden een halfuurtje vroeger geopend.

(foto Kristof Braeckelère)

Op het Hooverplein zijn sinds kort een aantal parkeerplaatsen opgeofferd ten voordele van fietsenrekken. Glorie Halleulajah. Het enige probleem is natuurlijk dat er geen fakulteiten in de onmiddellijke nabijheid zijn, en een fiets heb je nu eenmaal niet om achteraf nog eens een gezondheids-wandelingetje te maken.

Een zwarte merksteen

Tolstoj, Dostoevski, Gogol, Toer-gienjev, dat was zijn wereld, niet eens de filosofie, de Russische schrijvers waren het, niet de Franse niet de Engelse, de Russische. En de muziek. Maar de laatste tijd waren noch de Russische schrijvers noch de klassieke componisten genoeg voor hem. Het betekent allemaal niets meer, heeft hij tegen mij gezegd. Het is nog niet zo lang heeft hij gezegd, mij interesseert tegenwoordig noch de literatuur noch de muziek. Alles is alleen nog maar één overtuigend teken van het bankroet."

Aan het woord is een oud man, Robert Schuster, die het heeft over zijn broer Josef die net zelfmoord pleegde. De broers zijn de voornaamste figuren van het laatste toneelstuk dat Thomas Bernhard schreef, 'Heldenplatz'. Het Nederlandse toneelgezelschap Maatschappij Discordia speelt dit stuk deze week in het Stuc.

Thomas Bernhard was een Oostenrijks toneelschrijver, romancier en dichter die leefde van 1931 tot 1989 en geldt als één van de belangrijkste Oostenrijkse schrijvers van de jaren zeventig en tachtig. Hij schreef 'Heldenplatz' in 1988, vijftig jaar nadat de Oostenrijkers op dit Weense plein de Anschluss met Hitler-Duitsland toelichtten. Op hoge leeftijd beneemt Josef Schuster zich van het leven door uit een raam van zijn huis te springen dat aan dit plein ligt. Eén van de personages, de vrouw van Josef Schuster, "hoort" nog steeds voortdurend het gejoel van de massa die zich aan Hitler overgeeft. Een derde belangrijk personage is Robert die zich heeft teruggetrokken in de stilte van het platteland, wat, zoals hij zelf zegt, gewoon een andere vorm van zelfmoord is.

Nazisme

Het kader van 'Heldenplatz' wordt dus door dit hoogbejaard trio (van Joodse afkomst) gevormd, in 1987 in Wenen, dat het vooraf heeft over de dood, de ouderdom, de complete overwinning van de domheid en van het fascisme in Wenen en in Oostenrijk en de walging voor de wereld. Robert Schuster: "De wereld is nu toch al helemaal kapot, alles onuitstaanbaar lelijk. Je kunt gaan waar je wil, de wereld is tegenwoordig alleen nog maar lelijk, en door en door stompzinnig. Alles verloederd waar je ook kijkt. Alles verwaarloosd waar je ook kijkt. Het liefst zou je helemaal niet meer wakker

Sportraad zoekt huisvesters

Scharrel eens een vreemde op

Uan 19 tot 23 februari vindt het jaarlijkse Leuven Internationaal Studenten Sporttoernooi (Lisst) plaats. De grootste organisatie van Sportraad is misschien de minst gekende, maar zeker niet de eenvoudigste. Eén van de grootste problemen is het huisvesten van alle deelnemers.

Elk jaar komen ongeveer vijfhonderd Europese universiteitstudenten een week naar Leuven om er te sporten. Overdag bekampen ze elkaar in voetbal, volleybal of basketbal. 's avonds is de Lisst-bar stamkafé voor een week. Maar waar leg je 's nachts zoveel gasten te slapen? Hotels met studentvriendelijke prijzen zijn onbestaande in Leuven en jeugdherbergen zijn er in Leuven niet.

Studentenkoten dus, goedkoop voor de deelnemers, een ervaring voor de huisvesters en met wat goede wil nog comfortabel

willen worden. De afgelopen vijftig jaar hebben de regeerders alles vernietigd en het valt niet meer goed te maken. De architecten hebben alles vernietigd in hun stompzinnigheid. De intellectuelen hebben alles vernietigd in hun stompzinnigheid. Het volk heeft alles vernietigd in zijn stompzinnigheid. De partijen en de kerk hebben alles in hun stompzinnigheid vernietigd." Een dochter van Josef Schuster: "De mensen kunnen niet achterlijk genoeg zijn om in de hoogste posities terecht te komen. Overal zitten die idioten. Dat is het toch wat vader steeds gek heeft gemaakt. De universiteit zit toch ook vol idioten, daar heeft hij die twintig jaar onder geleiden. Stiermarkse hansworsten, Salzburger idioten als kollega's. Het geestelijke leven in deze stad is toch al bijna gestikt in zijn gedegeneerdheid en in de stompzinnigheid van zijn baantjesjagers."

Dierenliefde

Binnenin dit kader is de kleur uniform zwart. Zinnen vol haat en verachting voor Wenen, voor Oostenrijk (voor de hedendaagse maatschappij?). De personages zijn geobsedeerd door het kwaad, de stompzinnigheid, het nazisme dat Wenen hen toont. Josef Schuster kon enkel nog van klassieke muziekconcerten genieten als hij de enorme inspanning kon opbrengen niet te denken aan de wereld onmiddellijk rond hem. "Hij vond het altijd verschrikkelijk vanwege de dubbele inspanning, want hij kon de muziek alleen maar horen door zich af te sluiten voor de nationaal-socialistische mentaliteit van de Musikvereinsbezoekers. Hij moest bij wijze van spreken zijn ogen en oren dichtknippen om muziek te kunnen horen. Vader was te gekompliceerd voor het leven." Tussendoor, heel even wat, 'black of course', humor: Olga: "Oom Robert is oud geworden. Nu blijft hij steeds staan en kijkt naar de roeken." Anna: "Dat doet iedereen die geen lucht krijgt. Dat wordt dan altijd met dierenliefde verward."

Verjaardagstaart

'Heldenplatz' was het laatste toneelstuk dat Bernhard schreef: een donkerzwarte tekst als literair testament? Over de geest die als laatste verdedigingsmiddel de omwereld als absoluut zwart beschouwt om zelf nog een beetje zuiver en gezond te kunnen blijven? Of zwart als methode om de geest zo lucide mogelijk te maken? Of is dit stuk gewoon een verjaardagstaart voor de vijftig jaar van de Anschluss? De Oosten-

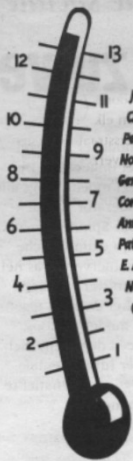
ook. Verschrikkelijk veel houdt de rol van deze huisvesters niet in. Wat van hen verlangd wordt, is dat ze op hun kot (eigen kamer of een lege kamer in huis) wat plaats vrijmaken voor een gast. Om de deelnemers aan het Lisst echter niet al te veel sociaal te isoleren, wordt wel gevraagd minstens twee mensen te laten logeren.

Om voedsel, drank of vertier hoeft je je als huisvester niet te bekommeren, dat doet Sportraad wel; de gasten brengen zelf een matje of luchtmatras en een slaapzak mee, zodat de inbreng van de huisvester feitelijk kan beperkt blijven tot het ter beschikking stellen van de nodige vrije ruimte.

Koen Verheyden

Wie een Lisst-deelnemer wil herbergen, of meer inlichtingen wil, kan contact opnemen met Sportraad, Tervuursevest 101, 3001 Heverlee, tel 32.91.33 of -34, fax 32.91.99

De Acco-boekenmeter

- Paul Van Ostaïjen, Verzamelde gedichten, 99,-
- De standaard der spelling voor windows, 49,-
- Jos Vander Velpen, Zwarte horizonten, 58,-
- Chris De Sloop, Haal de was maar binnen, 70,-
- Peter Adriaenssens, Opvoeden is een groeiproces, 99,-
- Norbert Bethune, Zonde van dat verplichte celbaat, 50,-
- Gerry Adams, De straat, 60,-
- Connie Palmes, De vriendschap, 69,-
- Anne Provoost, Vallen, 47,-
- Patrick Süskind, De erfenis van Madame Mussard, 37,-
- E. Annie Probst, Scheepsberichten, 79,-
- Nicholas Evans, De paardenfuijsteraar, 69,-
- Geerten Mijng, De ongeschreven leer, 99,-

:Speciaal prijsje!

rijkse regering publiceerde zeer recentelijk de resultaten van een enquête onder scholieren dat uitwees dat de grote meerderheid van die scholieren absoluut geen besef heeft van de verantwoordelijkheid van Oostenrijk in verband met de Tweede Wereldoorlog en de nazismisdaden. Ongeveer 25% van de scholieren stelde ook dat de moord op 6 miljoen Joden gewoon moest worden gezien in relatie met de pogingen in de nazi-periode tot jobschepping. De ekstreemrechtse Vrijheidspartij van Jörg Haider haalde bij de laatste Oostenrijkse verkiezingen een kwart van de stemmen over het ganse land.

Carl Hourcau

'Heldenplatz' van Thomas Bernhard door Maatschappij Discordia op maandag 22 en dinsdag 23 januari om 20.30 u in het Stuc. Kaarten kosten

berichten

Vluchtelingen

De Aktiegroep 'Recht op Vluchten' organiseert een nationale solidariteitsdag met vluchtelingen op zaterdag 27 januari in Brussel. Hiermee wil men protesteren tegen de voorstellen van minister van Binnenlandse Zaken Vande Lanotte aangaande een verstrenging van de asielwet. De aktiegroep eist een volledige terugtrekking van de drie wetsontwerpen en een overleg met alle betrokken partijen. Ook vraagt 'Recht op Vluchten' om het vluchtelingendebat te kaderen in een ruimere discussie over de onrechtvaardige Noord-Zuidverhoudingen. Vanuit Leuven kunnen sympathisanten samen met de bus vertrekken naar de aktie- en trefdag in Brussel. De bus vertrekt vóór het station om 9.30 u. Tickets kosten 200 fr en zijn te koop in de Wereldwinkel Leuven (Tiensestraat 140, tel 22.01.35) of Los Buenos (Parkstraat 14, tel 29.30.79)

THE LONELY MOUNTAIN

Agenda

Ma 22/01 20 uur

BLOOD BOWL & andere spellen

Woe 24/01 20.00u

CARDGAMES AVOND

Magic, Middle Earth, etc

Vanaf vrij, 3/2, iedere vrijdag om 20.00 u

ROLLENSPELAVOND

The Lonely Mountain

Tervuursevest 101 - 3000 Leuven

tel.: 0161 29 73 84

ptsas@lonmount.be

GRATIS accountroefje voor iedereen

200 of 300fr. De stijlfiguur van Maatschappij Discordia, Jan Joris Lamers, praat op dinsdag 23 januari, 18.30 u over het begrip Existenzmaximum, in het kader van het gelijknamige architectuurproject dat de studentent architectuur van de KU Leuven deze week organiseren.

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 22
Nummer 17
22 januari 1996

Ver. uitg.: Anнемie Deckx
Hoofdredaktie: Bart Eeckhout
Redaktiesekretaris: Anнемie Deckx

Redaktie: Kristof Braeckeleire, Henk Dheedene, Joris Janssens, Martijn Graumans, Tom Michielsens

Doka: Kristof Braeckeleire, Stefan De Pauw, Jan-Frans Lemmens, Katrin Vandenbosch.

Medewerkers: Kristof Braeckeleire, Filip De Maesschalck, Herbert Devriese, Jan-Frans Lemmens, Peter Roelens, Tijl Vanbrabant, Clara van den Broek, Koen Verheyden

Layout en vormgeving: Kristof Braeckeleire, Anнемie Deckx, Martijn Graumans, Carl Hourcau, Jan-Frans Lemmens, Peter Roelens, Ludovik Segaeert

Dtp: Filip De Keukeleere, Hans Vandenabeele, Ludovik Segaeert

Eindredaktie: Anнемie Deckx, Bart Eeckhout

Assistent eindredaktie: Carl Hourcau

Spelling: Martijn Graumans

Internet-Veto: <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>
e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering
iedere vrijdag namiddag om 15.00 u

zoekertjes

√ Wie speelt er mee: zot, zatter, zots? Rara, wie ben ik?
 √ Anemie, als hij weg is, zal ik je T. Goedele je I en Hilde je M zijn. En als Carmen ook wil meespelen, mag zij een asperge zijn. Griet.
 √ Gezocht: gasmaskers voor Maggy-home.
 √ X.B.: Zwart blokparlementslid, zoekt 12 à tot 15-jarigen (m/v) om dokterij te spelen. Beloning en diskreette verzekerd.
 √ Babs: aangezien de fakbar blijkbaar niet de ideale plaats is, stel ik voor om nog een vijftal weken te wachten, om dan een grootscheepse aanval in te zetten.
 √ Meer zoekertjes in Veto! Lucht je hart op een velletje recyclagepapier en stop het in onze brievenbus op de 's Meiersstraat 5 (binnen op de benedenverdieping). Of nog milieuvriendelijker: smijt het op de informatienelweg. Ons e-mailadres: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be
 √ Grote papa uit eerste lic klassieke: bedankt voor je voortdurende aanwezigheid en steun!
 √ I'm in love with the sunflower suit

√ Verloren: inspiratieve schrijvers, fotografen dtp'ers en cartoonisten. Indien gevonden: zich aanmelden elke vrijdagmiddag om drie uur in de 's Meiersstraat 5. Vragen naar Veto. Grote beloning verzekerd (vriendschap, genegenheid, tederheid...)
 √ Dokterij spelen ja, nonkel Xavier's vieze spelletjes nee. Mieke (13).
 √ Maggy 6 natuurlijk.
 √ Nadja Dedecker wenst (hd) al het beste
 √ Dries: doe geen moeite meer en vergeet het gewoon. Ok? HSD.
 √ Carmen, nu weet ge hoeveel hij om u geeft, want scherven brengen geluk.
 √ Leen, ik zie je liever dan het leven
 √ Nonkel Xavier van het Zwart Blok moet met zijn handen van mijn lijf blijven. Janneke (12).
 √ Girls just wanna have fun. Verandering van lucht kan wonderen doen.
 √ Genoeg! is op zoek naar alle fietslevende studenten. Vlamingenstraat 116.
 √ Dit prachtblad zit al een tijdje weer op het

internet. Vind ons op <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>
 √ Scorpio houdt van voetbal! Brugge-supporters mogen gratis binnen op de Scopiouit: woensdag 31 januari in de Rumba.
 √ Anderlechtaars mogen es tongzoenen met Raf Veulemans.
 √ I always say: there's nothing an agnostic can't do if he really doesn't know whether he believes in anything or not.
 √ Tip van de week: 'Meiso' van DJ Krush.
 √ Woensdagmiddag 17 januari verloor ik mijn rugzak (met onder andere mijn mondharmonika) in het stadspark. Kan de eerlijke vinder ze terugbezorgen, of tenminste een seintje geven waar ik de spullen kan terugvinden die hij niet kan gebruiken? BH, Erasme Ruelensvest 159.
 √ Er zat toevallig toch geen basgitaar Ibanez Roadstar II in die rugzak?
 √ Te koop: basgitaar Ibanez Roadstar II, natuurhout afwerking, perfecte staat met hoer, tienduizend frank. Vesaliusstraat 34/210 (bij afwezigheid briefje achterlaten).
 √ Veto zoekt drrrrringend medewerkers. Schrijvers, Fotografen, Dtp'ers, Cartoonisten, Friethalers, Leuteraars, Interessante Mensen, U. Wij zitten in de 's Meiersstraat 5, 3000

Leuven. Spring gerust eens binnen.
 √ Vicki, gestopt met Chinees? Ni bu xuexi banyu ma? Bert.
 √ Te koop: eenwielersfiets (akrobatensfiets) één jaar oud, prijs otk. Adres: Predikherenstraat (zwarte poort), bellen bij Pieter Jan, tussen 20.00 u en 21.00 u.
 √ Het is beter een kaars aan te steken dan de duisternis te vervloeken.
 √ Of niet soms?
 √ 'Wel Jong Niet Hetero'-groep Het Goede Spoor organiseert op maandag 29 januari een avond speciaal voor alle heterosympathisanten, waar alle vragen aan bod mogen komen. Iedereen is welkom in het zaaltje boven kafee Domus (Tiensstraat 8) vanaf 20.00 u.
 √ Dag dikke bees! Uw lieve driftkikkertje.
 √ Beukenoot, dansen met uw broek op uw enkels is niet gepergiteerd!
 √ Aan diegene die vorige week mijn geld en alles aan het secretariaat van letteren terug gebracht heeft: proficiat, u hebt mijn vertrouwen in de mensheid gered.
 √ Wij herhalen: meer zoekertjes in Veto! Lucht je hart op een velletje recyclagepapier en stop het in onze brievenbus op de 's Meiersstraat 5 (binnen op de benedenverdieping). Of nog milieuvriendelijker: smijt het op de informatienelweg. Ons e-mailadres: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be
 √ Wie een Lisst-deelnemer wil herbergen om zijn sociale vaardigheden of talenkennis aan te scherpen, kan contact opnemen met Sportraad, Tervuursevest 101, 3001 Heverlee, tel 32.91.33 of -34, fax 32.91.99

Het "groene" copy-center van Leuven. Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier
Thesissen - Cursussen - Folders
Formaat A5 tot A2
ALLE inbindingen, Plasticifiers tot A3
Snel - verzorgd - volledig afgewerkt
CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder.
van 9 u. tot 22 u. doorlopend.
zat. 10 u. tot 17 u.

Tiensstraat 118
 3000 Leuven
 tel.: 016 - 23.70.30
 fax: 016 - 23.34.31

advertentie

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal.
 Videoschermen tot 4 m.
DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

016/201.301

advertentie

THESIEN - EINDWERKEN

013/32.23.82 na 17 u

agenda & ad valvas

DOOR MARTIJN GRAUMANS

MAANDAG

11.00 u **VERGADERING** werkgroep 'brochure middelbaar onderwijs', in 's Meiersstraat 5, org. Kringraad/Sociale raad.
 19.30 u **VORMING** Start Kursus 'Leren argumenteren', org. Elcker-ick.
 20.30 u **TEATER** 'Heldenplatz', van Thomas Bernhard door Maatschappij Discordia, in Stuc, toeg. 200/300, org. Stuc.
 20.30 u **TEATER** Maatschappij Discordia speelt 'Heldenplatz' van Thomas Bernhard, over de joodse familie Schuster, wiens hele leven getekend is door de zelfmoord van professor Schuster, in Stuc, toeg. 200/300, org. Stuc.

DINSDAG

17.30 u **KONSERT** De beiaardier speelt muziek voor gitaar en luit; als u het niet gelooft mag u voor 50 frank (voor het goede doel 'een boek voor Sarajevo') naar boven klauteren om het van dichtbij te bekijken.
 18.30 u **LEZING** Jan Joris Lamers, acteur, regisseur en vormgever van Maatschappij Discordia spreekt over het begrip Existenzmaximum, in Stuc, toeg. gratis, org. Stuc.
 19.00 u **LEZING** Een activiteit die een theoretische voorbereiding geeft op de sollicitatietrainingen van februari, in MSI 03.18, toeg. gratis, org. Plaatsingshulp.

20.00 u **TEATER** De Blauwe Maandag Compagnie speelt samen met de Toneelgroep Amsterdam 'De Beurztang', het enigszins autobiografische maar alleszins onspeelbaar geachte stuk van Djuna Barnes, in Stadschouwburg, toeg. 500/450/400/250/150, org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.30 u **TEATER** Maatschappij Discordia speelt 'Heldenplatz' van Thomas Bernhard, over de joodse familie Schuster, wier hele leven getekend is door de zelfmoord van professor Schuster, in Stuc, toeg. 200/300, org. Stuc.
 21.00 u **KONSERT** De Leuvense formatie El Fish speelt stomende west coast en jump blues, en fungeert als begeleidingsband van de Engelse bluesartiest Bob 'The Blues is Alright' Pearce; samen laten ze Leuven op haar grondvesten daveren, in de Blauwe Kater, toeg. 250/300, org. vzw Bookeroo en KC Oratorienhof.
 21.30 u **KONSERT** Cajun, zydeco en texmexgezelschap 'No Mañanas' speelt ten dans, in kafee 't Plectrum, Naamesstraat 46, toeg.

gratis, org. kafee 't Plectrum.

WOENSDAG

16.30 u **LEZING** 'Caritas en het gezondheids- en welzijnsbeleid in Centraal- en Oost-Europa', door dr. D. Veys, ko-ordinator van Caritas Catholica Vlaanderen, in MSI, toeg. 600, org. Instituut voor Europees Beleid.
 20.00 u **TEATER** De Blauwe Maandag Compagnie speelt samen met de Toneelgroep Amsterdam 'De Beurztang', het enigszins autobiografische maar alleszins onspeelbaar geachte stuk van Djuna Barnes, in Stadschouwburg, toeg. 500/450/400/250/150, org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.00 u **FILM** '1000 Rozen' van Theu Boermans, over welvaartskoorts in een kneuterig dorpie waar rijke Amerikanen ten tonele verschijnen, op basis van een scenario van Oostenrijks auteur Gustav Ernst, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** 'Playtime': Monsieur Hulot ontweertaanbaar grappig in de clinch met het moderne Parijs van de jaren zestig, in deze prachtprent van Jacques Tati, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

DONDERDAG

18.30 u **LEZING** John Körmeling, architectkuntenaar die vanuit de kunst de architectuur en andersom injeekt met leuke ideeën, spreekt over het begrip Existenzmaximum, in Stuc, toeg. gratis, org. Stuc.
 20.00 u **TEATER** De Blauwe Maandag Compagnie speelt samen met de Toneelgroep Amsterdam 'De Beurztang', het enigszins autobiografische maar alleszins onspeelbaar geachte stuk van Djuna Barnes, in Stadschouwburg, toeg. 500/450/400/250/150, org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.00 u **MEETING** 'Sociale strijd in België en Frankrijk', met syndicalisten van NMBS, Volkswagen, De Post, Sabena en Vincent Lalouette van de Franse studentenvakbond UNEF, in MTC 00.59, org. ALS.
 20.00 u **KONSERT** Het perkussie-orkest van het Lemmensinstituut speelt, in Konzertzaal Lemmensinstituut, Herestraat 53, toeg. 200/250, org. Konsertervereniging Lemmensinstituut.
 20.00 u **FILM** 'Playtime': Monsieur Hulot ontweertaanbaar grappig in de clinch met het

moderne Parijs van de jaren zestig, in een prachtprent van Jacques Tati, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.00 u **KONSERT** Het Koor Kontrarie zingt, in de Minnepoort.
 20.15 u **LEZING** Filosofische conferentie door professor Willem L. van der Merwe van de Universiteit van Stellenbosch in Zuid-Afrika: 'Philosophy and the Multicultural Context of (Post)Apartheid South Africa, in de Kardinaal Mercierlaan van het HIW, toeg. gratis, org. Hoger Instituut voor Wijsbegeerte.
 20.30 u **DANS** Marc Vanrunxt brengt 'Dies Irae', waarin de dansers willen worden opgenomen in een hogere orde, met muziek van Lully en Patti Smith, in Vlamingenstraat 82, toeg. 200/300, org. Stuc.
 20.30 u **SHOW** Met Carry Goossens en Simonne Peeters, in Stadschouwburg.

VRIJDAG

17.30 u **KONSERT** De beiaardier speelt een gevarieerd programma.
 20.00 u **FILM** '1000 Rozen' van Theu Boermans.

over welvaartskoorts in een kneuterig dorpie waar rijke Amerikanen ten tonele verschijnen, op basis van een scenario van Oostenrijks auteur Gustav Ernst, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.00 u **KONSERT** Het Koor Kontrarie zingt wederom, in Minnepoort.
 20.30 u **DANS** Marc Vanrunxt brengt 'Dies Irae', waarin de dansers willen worden opgenomen in een hogere orde, op muziek van Lully en Patti Smith, in Vlamingenstraat 82, toeg. 200/300, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** 'Playtime': Monsieur Hulot ontweertaanbaar grappig in de clinch met het moderne Parijs van de jaren zestig, in een prachtprent van Jacques Tati, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

ZATERDAG

20.00 u **KONSERT** Harmonie-orkest en kombo van het Stedelijk Conservatorium onder de zolder meer deskundige leiding van Marcel Vandereyken en Roger Derongé, in Minnepoort.

Alfa

• 24/01 om 22.00 u: Jeneveravond, in Praatkamer Fakbar L&W. • 25/01 om 20.00 u: Film 'The Shining', naar Stephen King, met onder anderen Jack Nicholson, in MSI 03.18, toeg. gratis.

Crimen

• 22/01 om 20.00 u: Filmaavond, in DV 91.54. • 23/01 om 18.00 u: Inleidende infosessie 'Beropsmogelijkheden voor de afgestudeerde kriminologiestudent', door J. Goethals en F. Husebaert. • 24/01 om 22.00 u: Lustrum-TD, in Albatros. • 25/01 om 18.00 u: Eten, in Alma 2.

Germania

• 22/01 om 18.00 u: Praesidiumvergadering. • 22/01 om 20.30 u: Kantus, in Ambiorix.

Kilo

• 22/01 om 19.30 u: Avondtap, in Fakbar L&W.

LBK

• 22/01 Revue. • 22/01 Begindag Half-Tijde. • 23/01 Fuif.

Medica

• 22/01 om 18.00 u: 8e Finale IFB minivoetbal, in Rood terrein. • 22/01 om 20.30 u: Thema-avond 'Manipulatie in de media', in MSI. • 24/01 Dag rond kankerpreventie.

Merkator

• 25/01 Fuif, in Albatros.

Politika

• 23/01 om 00.00 u: 48 uur, in Kafee.

Romania

• 24/01 Tweede unieke top-100-fuif, met d'js Swa & Flippo, in zaal de Blauwe Kater, toeg. 50/70.

"Ik geloof niet in de euforie van de informatiesnelweg"

De binnenlandse Franquileerstoel, een wat oubolige naam voor een fonds van 225.000 frank ter bevordering en verspreiding van zogenaamde "oorspronkelijke wetenschappelijke werkzaamheden", wordt dit jaar toegekend aan professor De Bens, gewoon hoogleraar aan het departement communicatiewetenschappen van de Rijksuniversiteit Gent. Vanaf deze week geeft ze in Leuven een reeks lezingen onder de titel 'De media in het digitale tijdperk'. Veto reed met de trein naar Gent om daar een analogoog gesprek met haar te voeren: zo vooruitstrevend zijn we dus ook weer niet.

In een recent interview omschreef rockzanger Frank Black de chat-boxes op Internet als elektronische toiletturen waarop iedereen zijn shit over om het even wat kon spuien. Die gedachte kwam waarschijnlijk bij hem op toen hij via internet op de roddel stootte dat hij ontslagen zou zijn door zijn platenfirma. Waarop hij zich bediende van het woord 'desinformatiesnelweg'. Wijzend op het gevaar van overbelasting van het Internet door allerlei multimediale toepassingen, nam Dehaene dan weer het mooie woord 'informatieveldweg' in de mond. Professor De Grooff omschreef de mogelijkheid tot het ontstaan van een klasse 'digibeten' - mensen die niet in de mogelijkheid verkeren om te participeren aan de nieuwe maatschappij die er zit aan te komen -, met de 'pechstrook van de informatiesnelweg'.

Hoe mooi deze varianten op de metafoor van de informatiesnelweg de potentiële problemen van de steeds verder oprukkende informatiemaatschappij ook mogen beschrijven, het is niet dit begrip dat professor De Bens gebruikt in de titel van haar lezingenreeks. Volgens haar zal de gedoofde term 'informatiemaatschappij' met-tijd vervangen worden door de term 'digitaal communicatietijdperk'. Hierbij ligt de klemtoneel niet meer alleen op netwerken, informatie en diensten maar op de belangrijke rol die de nieuwe technologieën gaan spelen bij de ontwikkeling van het entertainment van de toekomst.

Veto: U heeft het ook over de media in het digitale tijdperk tout court en niet over de 'nieuwe' media. Denkt u dat de media, zoals ze nu bestaan, zullen blijven bestaan?

De Bens: «Een nieuw medium heeft altijd de inhoud van een oud medium. De bestaande media, radio, televisie en kranten zullen altijd blijven bestaan. Het is de drager van de informatie die gaat veranderen, die wordt digitaal, maar de inhoud blijft dezelfde. Bijvoorbeeld wordt het mogelijk videofilms te bestellen vanuit de zetel zonder nog de videotek te moeten raadplegen. 'Video-on-demand' zal op zich niets veranderen aan de kijkgewoonten of de appreciatie van de kijker. Het zijn dus nieuwe media met oude inhoud. En die digitale televisietoepassingen zullen er komen omdat ze veel gebruiksvriendelijker zijn. Negroponte noemt dat *bitcasting*. Geleidelijk aan kunnen er wel nieuwe vormgevingen aan de media worden toegevoegd. Maar de printmedia, bijvoorbeeld, zullen altijd blijven bestaan. We gaat er nu een roman zitten lezen op een computerscherm? Zo ben ik er zeker van dat ook de kranten niet zullen verdwijnen. Wel gaat de printmedia de nieuwe digitale media complementair gebruiken, zoals we nu reeds zien met de kranten op cd-rom. Dit zal het onderzoekwerk sterk verge-

makkelijken. In Frankrijk heeft 'Le Monde' bijvoorbeeld een gespecialiseerde databank die kan worden geraadpleegd via Minitel.»

Veto: Geloof u in de idee van een Global Village, een virtuele wereld waarin de ruimtelijke en temporele grenzen zouden wegvallen, waar culturen geestelijk dicht bij elkaar komen?

De Bens: «Zo'n vaart zal het wel niet lopen. Gates en Negroponte bijvoorbeeld, dat zijn technokraten die zeer ver staan van de maatschappij en van de markt. Die zien alles heel theoretisch en naïef. Gates schrijft dat dankzij Internet de rijke en de arme landen bij elkaar zullen komen. Daar geloof ik niet in. Er zal natuurlijk wel wat veranderen voor dat segment van de bevolking dat Internet gaat gebruiken, maar in de derde wereld hebben ze nog niet eens autosnelwegen, wat zouden ze aan informatiesnelwegen beginnen.»

Veto: Kunnen de nieuwe media een democratische participatie van de informatiesnelweg blijven garanderen?

De Bens: «In theorie zou je kunnen zeggen dat dit pas de echte democratie is. Iedereen kan op het net. En er is geen enkele regeling. Maar dit zal als gevolg hebben dat enorm veel mensen ervan zullen uitgesloten blijven. Twintig miljoen Internet-gebruikers wereldwijd, dat is een peulschil. Dat is een kleine elite. Ik stel mij de vraag hoe de basis gaat kunnen meegenieten. Hiertoe moeten dringend reguleringen komen. Anders wordt het digitale tijdperk een complete chaos.»

«Die chaos geeft nu reeds problemen. Zo is er op het Internet een clubje revisionisten die hun site vol zetten met allerlei mogelijk bewijsmateriaal dat de holocaust nu toe bestaan hebben. Daartegen kan men niks beginnen. Het is een open net. Maar de ene groepering is beter georganiseerd dan de andere en heeft meer middelen.»

Porno

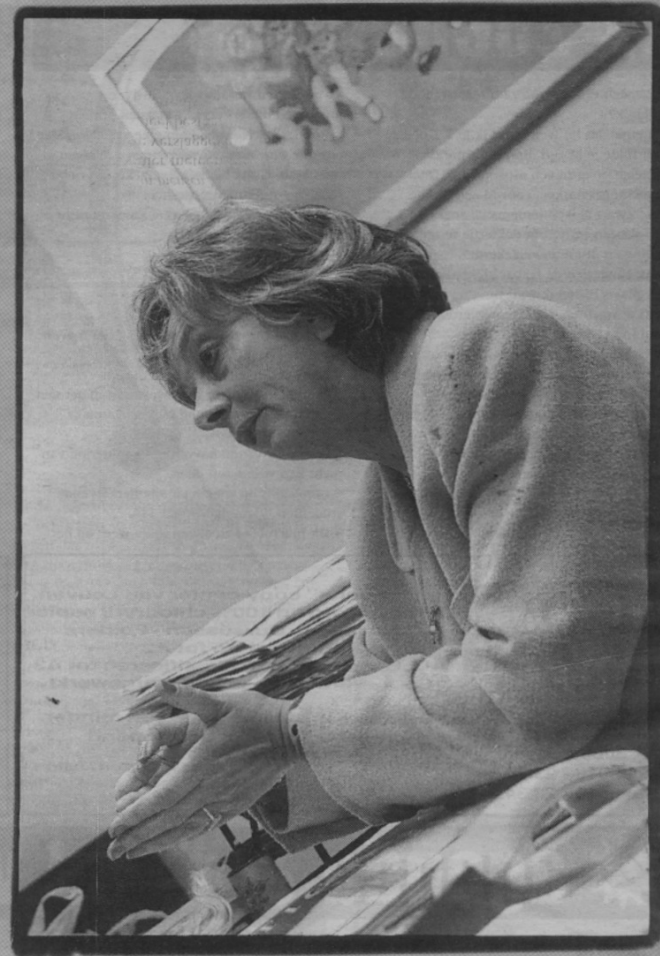
Veto: Uw kollega aan de VUB Jean-Claude Burgelman waarschuwt voor het gevaar van een nieuwe 'dualisering' van de maatschappij, namelijk enerzijds zij die toegang zullen hebben tot de 'informatie' en de 'haves' - en anderzijds de massa die dat niet zal hebben - de 'havenots'. Een mogelijke oorzaak hiervoor zou kunnen zijn dat de gewone man in de straat niet wijs raakt uit de technische kennis die vereist is en zogenaamd 'digibet' worden.

De Bens: «We mogen er van uit gaan dat er heel wat gaat veranderen in het onderwijs en dat kinderen er reeds van in hun kinderjaren mee vertrouwd raken. In onze westerse maatschappij waar het onderwijs nog verzorgd wordt door de overheid en quasi gratis is, waar iedereen onderwijs kan hebben, daar kunnen we veronderstellen dat mensen daar leren mee omgaan.»

«Een tweede punt is uiteraard dat mensen de hardware gaan moeten kunnen betalen. Zolang je in het Westen blijft, wordt die almaar goedkoper: pc's dalen in prijs. Anderzijds gaan de aanbieders een markt zien en zich met hun diensten en software volledig afstemmen op de behoefte van die markt. Bijvoorbeeld bij 'video-on-demand', wat zullen we daar het eerst vinden? De top tien natuurlijk en niet de klassiekers. Als er geen regulering komt, vrees ik dat heel wat mensen uit de boot zullen vallen.»

Veto: Hoe ver kan men volgens u in die regulering gaan?

De Bens: «Heel ver. In Noorwegen bijvoorbeeld, waar nog steeds achtenzestig dagbladen verschijnen is geen sprake van 'ontlezing'. Dat komt volgens mij doordat de

«Bill Gates is een naïeveling»

(foto Kristof Braekeleire)

overheid steeds ongelooflijke inspanningen heeft gedaan naar de 'print-media' toe. Ik meen dus dat het belangrijk is dat de overheid haar functie als controle-instantie kan blijven behouden en de minder rendabele sectoren ondersteunt. Maar ik vrees dat dat niet zal gebeuren.»

Voor de openbare omroep geldt dat nu reeds; hun belang ligt in het feit dat zij het zich kunnen permitteren om uit te zenden wat voor VTM niet rendabel genoeg is. Volgens mij moet men op tv ook een zekere culturele bagage kunnen opdoen, wat de vrije markt niet steeds kan garanderen. Ik heb niets tegen die 'zonnige lichtvoetigheid', zoals Frans Verleyen het noemt, maar er moet volgens mij steeds nog plaats blijven voor kwaliteit en ernst.»

Nieuwsgroep

Veto: Als derde mogelijke oorzaak waarom de man in de straat misschien niet gaat kunnen meespelen in het digitale tijdperk, kan men de socioculturele drempel aanhalen. Het merendeel van de mensen houdt vaak krampachtig vast aan gevestigde waarden, zoals radio en tv. Zal het moeilijk zijn om die weerstand tegen nieuwe culturelelementen te breken?

De Bens: «Ik zie Internet nog altijd als een toepassing die alleen voor een beperkte elite bestemd zal zijn. Jan Modaal zal sowieso veel minder in heel die evolutie betrokken worden. Die gaat dat niet gebruiken om één of andere newsgroup te raadplegen, maar enkel en alleen voor wat spelletjes, een film, wat porno, puur entertainment dus. We moeten ons daar geen illusies over maken.»

Veto: U hebt heel wat gepubliceerd rond de invloed van tv op het grote publiek. Wat zal volgens u de impact zijn van de nieuwe media op het denken en doen van mensen?

De Bens: «Laat ik hier meteen het voorbeeld nemen van de verslaggeving, het nieuws, dat traditioneel bestaat uit feitenmateriaal en de gebeurtenissen enerzijds en commentaren hierop anderzijds. Bij leno-

men als Internet ziet men dat de afstand tussen beide verdwijnt. Daar heb ik problemen mee. De rol van de journalist verdwijnt. Er is geen duiding meer.»

«Informatie wordt bovendien steeds meer vermengd met fictie en ontspanning. Een voorbeeld bij uitstek van hoe het nu reeds lijkt te ontsporen, is het succes van reality-tv. Nieuws wordt steeds meer gebracht als ontspanning onder de vorm van 'stories', verhalen. Je moet bedenken dat het tv-station Sky in zijn nieuws reconstructies toont van moorden of geweldplegingen met de reële slachtoffers als acteurs. Puur theater.»

Veto: Zou de taak van de journalist in het digitale tijdperk dan niet kunnen zijn om als filter op te treden voor de massa-informatie die de 'informatieleken' bereikt?

De Bens: «Dat is precies wat ik ook denk. De journalist kan daarom in de toekomst volgens mij nog veel belangrijker worden dan nu, hij moet alleen de kans krijgen. Zonder een preselectie en kanalisering van het nieuws door de journalistiek zal het pure chaos worden en op termijn heel ondemocratisch en onetisch.»

Veto: Het lijkt erop dat u de toekomst nogal zwartgallig tegemoet te ziet.

De Bens: «Ik ben niet echt een zwartlijker. Ik geloof gewoon niet in de algehele euforie rond Telenet Vlaanderen, rond de elektronische snelweg. Ik heb die hetze nog eens ooit meegemaakt onder het motto 'le grand plan cable', in 1982. Toen gingen ze heel Frankrijk vol leggen met glasvezel en hieruit zou dan de eerste informatiemaatschappij ontstaan. Ze is er nooit gekomen. Ook nu zal het wel allemaal zo'n vaart niet lopen.»

Kristof Braekeleire
Tom Michiels

Aangezien voor de inaugurale lezing op 22 januari een uitnodiging vereist is en de meesten die niet hebben, verwijzen we meteen naar de volgende lezing op donderdag 1 februari in aula AV 01.12 (Van Evenstraat 2E) van 14.00 u tot 16.00 u.